

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid.		Sid
<i>1 söndagen i Advent</i>		<i>1 söndagen i Fastan</i>	
Han kommer i sin kyrka	2	Jesu, hjälp mig strida	24
<i>2 söndagen i Advent</i>		<i>2 söndagen i Fastan</i>	
O Jesu, gör oss väl beredda . . .	4	Förtrösta fast på Herren	25
<i>3 söndagen i Advent</i>		<i>3 söndagen i Fastan</i>	
Hör bättringsropet skallar. . . .	5	Salig den som trofast kämpar . .	26
<i>4 söndagen i Advent</i>		<i>4 söndagen i Fastan</i>	
Hur skall jag kunna hälsa	6	Det sanna brödet kommer ner .	27
<i>Julafton</i>		<i>5 söndagen i Fastan</i>	
Lov vare dig, o Jesu Krist	7	O Jesu kär, vad har väl du förbrutit	28
<i>Juldagen, Julottan</i>		<i>Palmsöndagen</i>	
Se, vilken syn så underbar	8	Det går ett tyst och tåligt lamm	29
<i>Juldagen, Högmässan</i>		<i>Långfredagen</i>	
Bryt fram, du klara morgonglans	9	O huvud, blodigt, sårat.	31
<i>Annandag Jul</i>		<i>Påskdagen</i>	
Ju större kors, dess mer den krona	10	Sitt öga Jesus öppnat har	32
<i>Söndagen efter Jul</i>		<i>Annandag Påsk</i>	
De dina, Jesu, närma sig	11	Sig fröjde nu var kristen man. .	33
<i>Nyårsdagen</i>		<i>1 söndagen efter Påsk</i>	
Nu kommen när och fjärran . . .	12	Där sig församla två och tre . .	34
<i>Söndagen näst efter nyår</i>		<i>2 söndagen efter Påsk</i>	
När till Jordan vår Herre drog .	13	Herren är min Herde god	35
<i>Trettondedag Jul</i>		<i>3 söndagen efter Påsk</i>	
En stjärna gick på himlen fram .	14	Här är fruktan. Tanken famlar .	36
<i>2 söndagen efter Trettondedagen</i>		<i>4 söndagen efter Påsk</i>	
Jag och mitt hus, vi vilja dig . .	16	O min Jesu, dit du gått	37
<i>3 söndagen efter Trettondedagen</i>		<i>Bönsöndagen</i>	
Om dig stor svaghet kommer på	17	Att bedja Gud han själv oss bjöd	38
<i>4 söndagen efter Trettondedagen</i>		<i>Kristi Himmelsfärdsdag</i>	
Var fast i tron och lär dig man-		Kriste, Konung i Guds rike . . .	39
ligt strida	18	<i>6 söndagen efter Påsk</i>	
<i>5 söndagen efter Trettondedagen</i>		Du helga eld, världens tröst. . .	40
Se Herrens ord är rent och klart	19	<i>Pingstdagen</i>	
<i>Septuagesima</i>		Kom, Helge Ande, Herre Gud .	42
O människa, o vandringsman . .	20	<i>Annandag Pingst</i>	
<i>Sexagesima</i>		Så Gud all världen älskat har .	43
Ditt ord är i vår nöd och sorg .	21	<i>Heliga Trefaldighets dag</i>	
<i>Fastlagssöndagen</i>		Gud trefaldig, statt oss bi . . .	44
O du som för vår frälsnings skull	22	<i>1 söndagen efter Trefaldighet</i>	
		Ack, vad kan oss nyttigt vara . .	46

	Sid.
2 söndagen efter Trefaldighet	
Allt är redo. Kom att njuta . . .	47
3 söndagen efter Trefaldighet	
En herde lämnar ej sitt får . . .	49
4 söndagen efter Trefaldighet	
Salig du, som i ditt sinne . . .	50
5 söndagen efter Trefaldighet	
Blott ett jag städse önska vill . . .	51
6 söndagen efter Trefaldighet	
Med kristligt saktmod, o min själ	52
7 söndagen efter Trefaldighet	
Härlighetens rike äger	53
8 söndagen efter Trefaldighet	
Du ser, o Gud, den stora makt .	54
9 söndagen efter Trefaldighet	
Mig i din nåd behåll du kvar . .	55
10 söndagen efter Trefaldighet	
Du gråter vid Jerusalem	56
11 söndagen efter Trefaldighet	
Som publikanen står jag här . .	58
12 söndagen efter Trefaldighet	
Ej finns ett offer Gud så kärt . .	60
13 söndagen efter Trefaldighet	
Ack, Jesu, du som lidit har . . .	62
14 söndagen efter Trefaldighet	
Till dig jag tröstligt träder . . .	63
15 söndagen efter Trefaldighet	
Ett nödvändigt är allena	64
16 söndagen efter Trefaldighet	
Din nåd står vakt omkring mitt hus	66
17 söndagen efter Trefaldighet	
Lär mig att, skild från flärden .	67
18 söndagen efter Trefaldighet	
Fördenskull, Jesu, led du mig . .	68
19 söndagen efter Trefaldighet	
Av hjärtat haver jag dig kär . .	69
20 söndagen efter Trefaldighet	
Ack, hur sig mången utesluter .	71
21 söndagen efter Trefaldighet	
Till dig allena, Jesu Krist	72

	Sid.
22 söndagen efter Trefaldighet	
O Gud, av din barmhärthighet . .	74
23 söndagen efter Trefaldighet	
Kristen, var för Herrens skull . .	75
24 söndagen efter Trefaldighet	
Mig i dag, i morgon dig	76
25 söndagen efter Trefaldighet	
När ändens tider stunda	77
26 söndagen efter Trefaldighet	
Vak upp, bed Gud om kraft och mod	78
Domssöndagen	
Vaker upp, hör ropet skallar . .	79
Kyndelsmässodagen	
Till oss i en behaglig tid	81
Jungfrun Marias Bebådelsedag	
Världens Frälsare kom här	82
Midsommardagen	
Allsväldige, ditt lov förkunna . .	83
Den helige Mikael's dag	
Förlän oss, Herre Gud	84
Alla Helgons dag	
O, hur sälla äro ej de fromma .	85
1 Böndagen	
Av djupets nöd, o Gud, till dig .	86
2 Böndagen	
Var man må nu väl glädja sig .	87
3 Böndagen	
O Herre Gud, oss nådig var . . .	88
4 Böndagen	
Kommen för Herren med tack- samhet	89
Konfirmationen	
Tag vård om håg och hjärta . . .	90
Jordfästningen	
Så får jag nu med frid och fröjd	91
Mitt liv skall Kristus vara	92
När jag skall lämna världen . . .	93
Brudvigseln	
På Gud och ej på eget råd	94
Vid kyrkoherdeinstallation	
Pris dig, o Herre	95

ALFABETISKT REGISTER (svenskt)

	Sid.		Sid.
Ack , hur sig mången utesluter . . .	71	Lov vare dig, o Jesu Krist.	7
Ack , Jesu, du som lidit har	62	Lär mig att, skild från flården . . .	67
Ack , vad kan oss nyttigt vara . . .	46	Med kristligt saktmod, o min själ .	52
Allsvåldige, ditt lov förkunna. . .	83	Mig i dag, i morgon dig	76
Allt är redo. Kom att njuta	47	Mig i din nåd behåll du kvar . . .	55
Att bedja Gud han själv oss bjöd .	38	Mitt liv skall Kristus vara	92
Av djupets nöd, o Gud, till dig . . .	86	Nu kommen när och fjärran	12
Av hjärtat haver jag dig kär	69	När jag skall lämna världen	93
Blott ett jag städse önska vill . . .	51	När till Jordan vår Herre drog. . .	13
Bryt fram, du klara morgonglans . .	9	När ändens tider stunda	77
De dina, Jesu, närma sig	11	O du som för vår frälsnings skull .	22
Det går ett tyst och tåligt lamm . .	29	O Gud, av din barmhärtighet . . .	74
Det sanna brödet kommer ner . . .	27	O Herre Gud, oss nådig var	88
Din nåd står vakt omkring mitt hus	66	O , hur sälla äro ej de fromma . . .	85
Ditt ord är i vår nöd och sorg. . .	21	O huvud, blodigt, sårat	31
Du gråter vid Jerusalem	56	O Jesu, gör oss väl beredda	4
Du helga eld, världens tröst	40	O Jesu kär, vad har väl du förbrutit	28
Du ser, o Gud, den stora makt . . .	54	Om dig stor svaghet kommer på . .	17
Där sig församla två och tre	34	O min Jesu, dit du gått	37
Ej finns ett offer Gud så kärt . . .	60	O människa, o vandringsman. . . .	20
En herde lämnar ej sitt får	49	Pris dig, o Herre	95
En stjärna gick på himlen fram . .	14	På Gud och ej på eget råd	94
Ett nödvändigt är allena	64	Salig den som trofast kämpar . . .	26
Fördenskull , Jesu, led du mig . . .	68	Salig du, som i ditt sinne	50
Förlän oss, Herre Gud	84	Se Herrens ord är rent och klart .	19
Förtrösta fast på Herren.	25	Se , vilken syn så underbar.	8
Gud trefaldig, statt oss bi	44	Sig fröjde nu var kristen man . . .	33
Han kommer i sin kyrka	2	Sitt öga Jesu öppnat har.	32
Herren är min herde god	35	Som publiken står jag här	58
Hur ljuvlig är din boning	14	Så får jag nu med frid och fröjd. .	91
Hur skall jag kunna hälsa	6	Så Gud all världen älskat har . . .	43
Härlighetens rike äger.	53	Tag vård om håg och hjärta. . . .	90
Här är fruktan. Tanken famlar. . .	36	Till dig allena, Jesu Krist	72
Hör , bättringsropet skallar	5	Till dig jag tröstligt träder.	63
Jag och mitt hus, vi vilja dig . . .	16	Till oss i en behaglig tid	81
Jesu hjälp mig strida	24	Vaker upp, hör ropet skallar . . .	79
Ju större kors, dess mer den krona.	10	Vak upp, bed Gud om kraft och mod	78
Kom , Helge Ande, Herre Gud . . .	42	Var fast i tron och lär dig manligt	18
Kommen för Herren med tacksamhet	89	strida.	18
Kriste , Konung i Guds rike	39	Var man må nu väl glädja sig . . .	87
Kristen , var för Herrens skull . . .	75	Världens Frälsare kom här.	82

ALFABETISKT REGISTER (tyskt) OCH KÄLLOR

	Sid.		Sid.
Ach Gott, erhö'r mein Seufzen und Wehklagen	18	Eins ist not, ach Herr, dies Eine . . .	64
Choralgesänge 2. 1769, n:r 192. – 2. 1785, n:r 186.		Choralgesänge 3. 1786, 280.	
Ach Gott, vom Himmel sieh darein. 54		Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort . 21	
Kantaten n:r 2 med samma namn.		Kantaten n:r 6: „Bleib bei uns, denn es will Abend werden“.	
Ach Gott, vom Himmel sieh darein. 68		Ermuntre dich, mein schwacher Geist 43	
Kantaten n:r 153: „Schau, lieber Gott, wie meine Feind“.		Kantaten n:r 11: Himmelsfärdsoratoriet "Lobet Gott in seinen Reichen."	
Ach lieben Christen, seid getrost . . 19		Ermuntre dich, mein schwacher Geist 9	
Kantaten n:r 114 med samma namn.		Juloratoriet.	
Allein zu dir, Herr Jesu Christ . . . 56		Erschienen ist der herrlich Tag. . . 33	
Kantaten n:r 33 med samma namn.		Kantaten n:r 145: „Auf, mein Herz, des Herren Tag“.	
Allein zu dir, Herr Jesu Christ . . . 72		Es ist gewisslich an der Zeit 62	
Choralgesänge 4. 1787, 358.		Choralgesänge 3. 1786, 260. I Erk under rubriken "Nun freut euch, lieben Christen gmein".	
Alle Menschen müssen sterben . . . 36		Es woll uns Gott genädig sein . . . 88	
Choralgesänge 2. 1769, 157. – 2. 1785, 153.		Choralgesänge 1. 1765, 17. – 1. 1784, 16.	
An Wasserflüssen Babylon 29		Freue dich sehr, o meine Seele. . . 26	
Choralgesänge 1. 1765, 5. – 1. 1784, 5. – 4. 1787, 308.		Kantaten n:r 30: „Freue dich, erlöste Schar". I Erk under rubriken "Wie nach einer Wasserquelle".	
„ 58		Gelobet seist du, Jesu Christ 7	
Aus tiefer Not schrei ich zu dir . . 86		Juloratoriet.	
Kantaten n:r 38 med samma namn.		Gott, der Vater, wohn uns bei . . . 44	
Christ lag in Todesbanden 32		Choralgesänge 2. 1769, 137. – 2. 1785, 134.	
Kantaten n:r 4 med samma namn.		Gottlob, es geht nunmehr zu Ende . 71	
Christ, unser Herr, zum Jordan kam. 13		Choralgesänge 2. 1769, 198. – 2. 1785, 192.	
Kantaten n:r 7 med samma namn.		Helft mir Gotts Güte preisen . . . 67	
Christus der ist mein Leben 92		Kantaten n:r 16: "Herr Gott, dich loben wir".	
Choralgesänge 1. 1765, 8. – 1. 1784, 7.		Herr Christ, der einig Gotts-Sohn . . 63	
Christus, der uns selig macht . . . 37		Kantaten n:r 164: "Ihr, die ihr euch von Christo nennet".	
Johannespassionen.		Herr Jesu Christ, wahr Mensch und Gott 81	
Da der Herr Christ zu Tische sass . 49		Choralgesänge 2. 1769, 195. – 2. 1785, 189.	
Choralgesänge 3. 1786, 196.		Herzlich lieb hab ich dich, o Herr . 69	
Das neugeborne Kindelein 11		Kantaten n:r 174: "Ich liebe den Höchsten von ganzem Gemüte".	
Kantaten n:r 122 med samma namn.		Herzlich lieb hab ich dich, o Herr . 22	
Du Friedefürst, Herr Jesu Christ . . 34		Johannespassionen.	
Kantaten n:r 116 med samma namn.		Herzlich tut mich verlangen 6	
Du, o schönes Weltgebäude 46		Juloratoriet.	
Kantaten n:r 56: "Ich will den Kreuzstab gerne tragen".		Herzlich tut mich verlangen 25	
Durch Adams Fall ist ganz verderbt. 20		Matteuspassionen.	
Kantaten n:r 18: "Gleichwie der Regen und Schnee vom Himmel fällt",			
Ein Kind geboren zu Betlehem . . . 14			
Kantaten n:r 65: „Sie werden aus Saba alle kommen“.			

	Sid.
Herzlich tut mich verlangen	31
Matteuspassionen,	
Herzlich tut mich verlangen	93
Matteuspassionen.	
Herzliebster Jesu, was hast Du ver-	
brochen	28
Matteuspassionen.	
Ich bin ja, Herr, in deiner Macht .	66
Choralgesänge 3. 1786, 251.	
Ich dank dir, lieber Herre	14
Kantaten n:r 37: "Wer da glaubet und getauft wird".	
Jesu Kreuz, Leiden und Pein. . . .	35
Johannespassionen.	
Jesu, meine Freude	24
Kantaten n:r 87: "Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen".	
Jesus, meine Zuversicht	76
Kantaten n:r 145: "Auf, mein Herz, des Herren Tag".	
Komm, Gott Schöpfer, heiliger Geist	42
Choralgesänge 2. 1769, 193. – 2. 1785, 187.	
Komm, heiliger Geist, Herre Gott. .	40
Motetten "Der Geist hilft unsrer Schwach- heit auf".	
Kommt her zu mir, spricht Gottes Sohn	55
Kantaten n:r 74: "Wer mich liebet, der wird mein Wort halten".	
Liebster Gott, wann werd ich sterben	47
Kantaten n:r 8 med samma namn.	
Liebster Jesu, wir sind hier	75
Bachausgabe, band 39, n:r 120.	
Lobe den Herren, den mächtigen König	89
Kantaten n:r 57: "Selig ist der Mann, der die Anfechtung erduldet".	
Machs mit mir, Gott, nach deiner Güt	52
Kantaten n:r 139: „Wohl dem, der sich auf seinen Gott recht kindlich kann verlassen“.	
Mit Fried und Freud ich fahr dahin.	91
Kantaten n:r 125 med samma namn.	
Nun danket alle Gott	83
Choralgesänge 1. 1765, 36. – 1. 1784, 32.	
„	95
Nun freut euch, lieben Christen gmein	87
Choralgesänge 2. 1769, 188. – 2. 1785, 183.	
Nun komm, der Heiden Heiland . .	82
Kantaten n:r 62 med samma namn.	
Nun lasst uns Gott, dem Herren . .	12
Kantaten n:r 194: "Höchsterwünschtes Freudenfest".	

	Sid.
Nun lob, mein Seel, den Herren . .	2
Kantaten n:r 29: "Wir danken dir, Gott, wir danken dir" (Ratswahlkantaten).	
O Ewigkeit, du Donnerwort	78
Kantaten n:r 20 med samma namn.	
O Gott, du frommer Gott	84
Kantaten n:r 45: „Es ist dir gesagt, Mensch, was gut ist“.	
O wie selig seid ihr doch, ihr Frommen	85
Choralgesänge 3. 1786, 213.	
Schmücke dich, o liebe Seele . . .	39
Kantaten n:r 180 med samma namn.	
„	53
Valet will ich dir geben.	5
Johannespassionen.	
„	77
Valet will ich dir geben	90
Bachausgabe, band 39, n:r 162.	
Vater unser im Himmelreich	17
Kantaten n:r 90: "Es reifet euch ein schrecklich Ende."	
Vater unser im Himmelreich	38
Johannespassionen.	
Vom Himmel hoch, da komm ich her	8
Juloratoriet.	
Wachet auf, ruft uns die Stimme. .	79
Kantaten n:r 140 med samma namn.	
Was Gott tut, das ist wohlgetan . .	94
Kantaten n:r 99 med samma namn.	
Was mein Gott will, das gscheh allzeit	27
Kantaten n:r 144: "Nimm, was dein ist, und gehe hin".	
Was mein Gott will, das gscheh allzeit	74
Kantaten n:r 103: "Ihr werdet weinen und heulen".	
Werde munter, mein Gemüte. . . .	50
Matteuspassionen.	
Wer nur den lieben Gott lässt walten	10
Kantaten n:r 88: „Siehe, ich will viel Fischer aussenden“.	
Wer nur den lieben Gott lässt walten	4
Kantaten n:r 179: "Siehe zu, dass deine Gottesfurcht nicht Heuchelei sei".	
Wie schön leuchtet der Morgenstern.	16
Kantaten n:r 36: "Schwingt freudig euch empor".	
„	51
Wie schön leuchtet der Morgenstern.	60
Bachausgabe, band 39, n:r 183.	

1 söndagen i Advent

1. Han kommer i sin kyrka

Mel.: Nun lob, mein Seel, den Herren

Augsburg, 1540

**SOPRAN
ALT**

1. Han kommer i sin kyr - ka vid psalme
min an - des tröst och styr - ka, min Ko -

2. O du, som Si - on vår - dar, sänd ö
I di - na hel - ga går - dar oss

**TENOR
BAS**

lov och fröj - han lo - vat
och min frä' -
oss din
an - koms'

ay - a sab - bats-

ljud,
ags Gud.
- de ned!
jalv be - red!

och än - nu
- ra den - sam - me som i går gör ny - a
stun - der till vi - la för vår själ, och än - nu
gör ny - a

den - sam - me som i går och än -
till vi - la för vår själ, gör ny -

A.B. NORDISKA MUSIKFÖRLAGET, Stockholm. N.M.S. 1090

Administreras av Gehrmans Musikförlag AB, Stockholm

2 söndagen i Advent

2. O Jesu, gör oss väl beredda

Mel.: Wer nur den lieben Gott lässt walten

G. Neumark, 1657

1. O Je - su, gör oss väl be - red - -
Hjälp oss i fa - ror o - för - sed - -

2. När ti - dens tec - ken oss be - bå -
när vå - ra ö - gon dig få skå -

1. O Je - su, gör oss väl
Hjälp oss i fa - ror o - -

2. När ti - dens tec - ken oss
när vå - ra ö - gon dig

1. O Je - su, gör ed - -
Hjälp oss i fa sed - -

2. När ti - dens ter bå - -
när vå - ra skå - -

da att
da o
da

ch stund. Snart jord och him-mel
dets grund.

örjät gry, då giv att vi i
himlens sky,

skall för - gå. Ditt ord al - le - na skall be - stå.
tron be - stå och arv med dig i him - len få.

S. Alin.

3 söndagen i Advent

3. Hör bättringsropet skallar

Mel.: Valet will ich dir geben

Leipzig, 1615

1. Hör, bätt-rings-ro-pet skal-lar
Till nå-da-sto-len kal-lar
2. Hör, bätt-rings-ro-pen skal-
Må häl-le-ber-get fal-

från Jor-da-nens
än den Hel-ge
re-den Her-re
da-len lyf

en är för
där-för i ditt

som mid-dags-so-len klar, och
Guds nå-des-un-der ske, så

fast du vand-rat fjär-ran, han dig rann-sa-kat har.
skall ur ång-rems smär-ta hans sa-lig-het du se.

Paul Nilsson.

4 söndagen i Advent

4. Hur skall jag kunna hälsa

Mel.: Herzlich tut mich verlangen

H. L. Hassler, 1607

1. Hur skall jag kun - na häl -
som kom att värl - den fräl -
2. Med blad av grö - na pal -
Med gläd - je - sång och psal -

vär - digt ä - ra
nu vill bo hos
folk be - strör din
själ vill häls -
själv och
mitt sin - ne

oe - ha - gar bäst att jag må vär-digt
na där du är Mitt an - de - liv må

pri - sa min hö - ge him - la - gäst.
grön - ska för dig, min Ko - nung kär.

Julafton

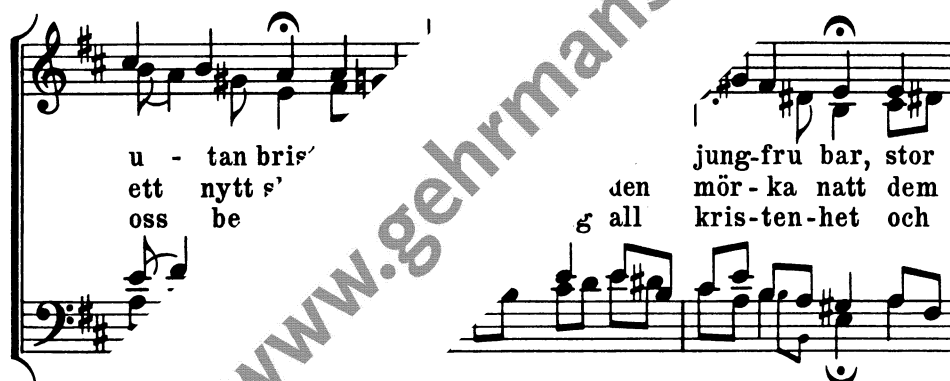
5. Lov vare dig, o Jesu Krist Mel.: Gelobet seist du, Jesu Christ

Förreformatorisk. Wittenberg. 1524

1. Lov va - re dig, o Je - su Krist, Männi -
2. En gud - oms - stråle, mild och ren, värld
3. I allt vad ge - nom ho - nom skett Gud

1. Lov va - re dig, o Je
2. En gud - oms - strå - - le, r
3. I allt vad ge - - no

u - tan bris
ett nytt s'
oss be

den
g all

jung-fru bar, stor
mör - ka natt dem
kris - ten - het och

Ky - rie - leis.

ar - vid i him - len var.
till ho - nom hop - pet satt.
ri - se Gud i e - vig - het!

Ky - rie - leis.

him - - len var.
hop - - pet satt.
e - - vig het!

Ky - ri - e - leis.
Jmfr. sv. ps. 82: 1, 4, 7.

Juldagen

Julottan

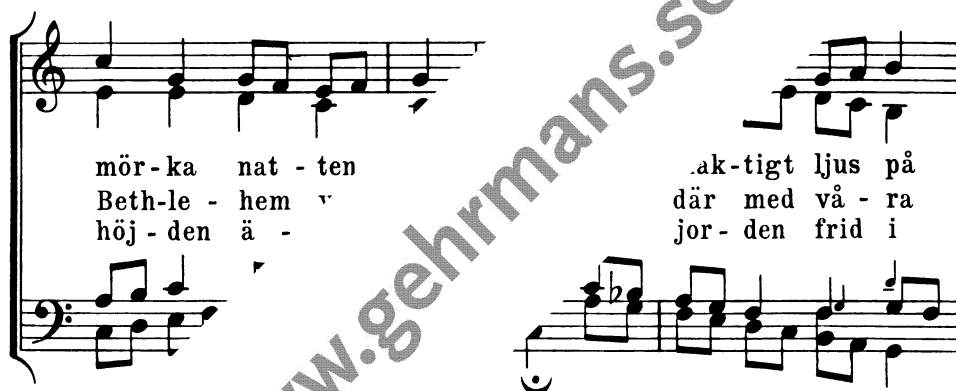
6. Se, vilken syn så underbar

Mel.: Vom Himmel hoch da komm ich her

Leipzig, 1589

1. Se, vil - ken syn så un - der - bar,
 2. Upp män - skors barn, med gläd - je då
 3. Så stäm - men upp med fröj - de - l'

mör - ka nat - ten
 Beth - le - hem
 höj - den ä -

ak - tigt ljus på
 där med vå - ra
 jor - den frid i

står, och stjär - ne - hä - rens glans för - går.
 on se, vad oss är sagt av äng - lar - ne.
 - na dag, till män - ni - skor - na gott be - hag.

Paul Gerhardt. Översättn. av J. W. Warholm.

Juldagen

Högmässan

7. Bryt fram, du klara morgonglans

Mel.: Ermuntre dich, mein schwacher Geist

Joh. Schop, 1641

Bryt fram, du kla - ra mor - gon-glar
Vid ljus av tän - da stjär-nors kr

upp-går ö - ver jor
hö - ren, her - dar,
a, som föds i

världens tröst och gläd-je är. Det

sa-tans makt be - tving - ar och e - vig frid oss bring - ar.

Johann Rist. Översättn. av Joh:s Lindgren

Ob.

Annandag Jul

8. Ju större kors, dess mer den krona

Mel.: Wer nur den lieben Gott lässt walten

G. Neumark,

1. Ju stör-re kors, dess mer den kro - na
ty han, som mäk-tat allt för-so - r

2. O du, som själv ditt kors fick bä -
må tro och hopp och kär-lek lä

lo - var
käm -
ta
r

Den det - ta mål i
att, när min vandrings

hop-pet ser lär äls - ka kor - set mer och mer.
tid för-går, jag det mot kro - nan by - ta får!

Nya ps. 599: 8, 9.

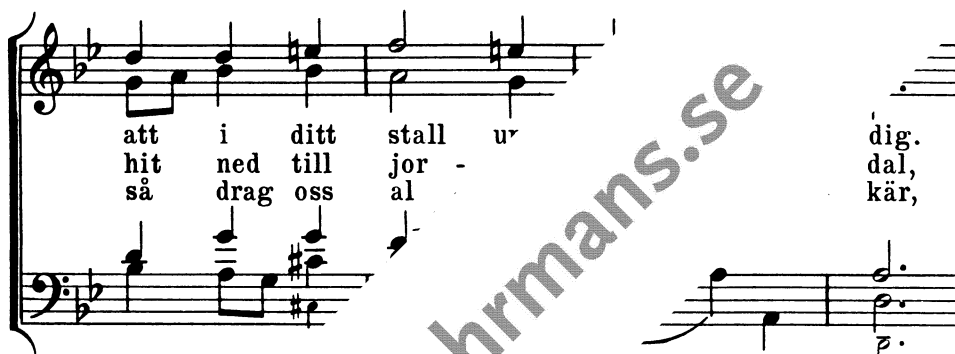
Söndagen efter Jul

9. De dina, Jesu, närma sig
Mel.: Das neugeborne Kindelein

Melch. Vulpinus, 1609

1. De di - na, Je - su, när - ma
2. Väl - kom - men från din him - mels
3. Vår bäs - te sjä - la - vän du

att i ditt stall ur
hit ned till jor -
så drag oss al -

U - la håg och sinn,
- tet an - nat bjöd
av oss till dig

att vi må kom - ma till dig in.
än stall och krub - ba, kors och död.
i tron må sta - digt hål - la sig.

H. A. Brorson. Översättn. av A. E. Friedlander.

Nyårsdagen

10. Nu kommen när och fjärran

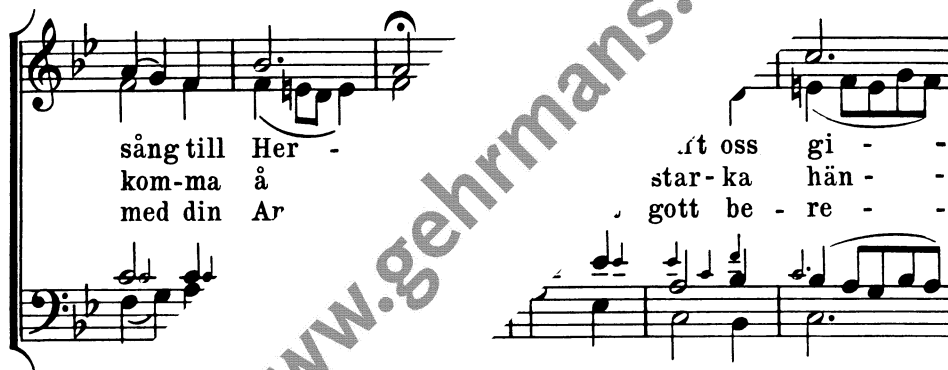
Mel.: Nun lasst uns Gott, dem Herren

Leipzig, 15P

1. Nu kom - men när och fjär - ran med
 2. Pris ske den nåd, du lå - ter var
 3. Vad än oss förs till - han - da,

Ob. III

sång till Her -
 kom-ma å
 med din Ar

rt oss gi - -
 star-ka hän - -
 gott be - re - -

stöd har bli - vit.
 sorg av - vän - der.
 him - len le - der.

och städs vårt stöd har bli - vit.
 er, var - med du sorg av - vän - der.
 der och sist till him - len le - der.

Paul Gerhardt. Översätn. av A. E. Friedlander och A. J. W. Warholm.

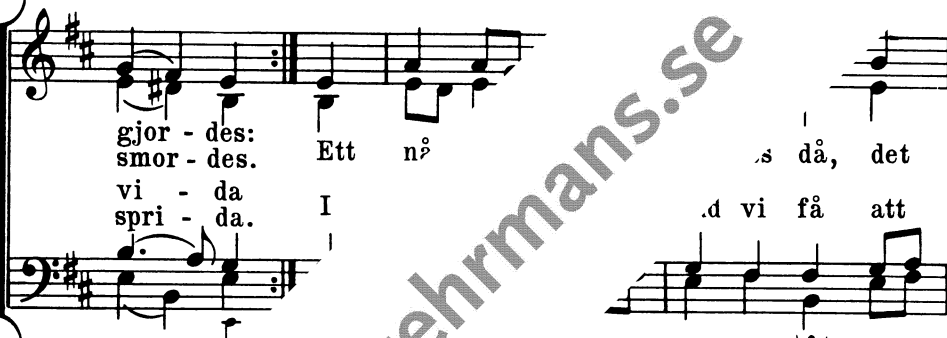
11. När till Jordan vår Herre drog

Mel.: Christ, unser Herr, zum Jordan kam

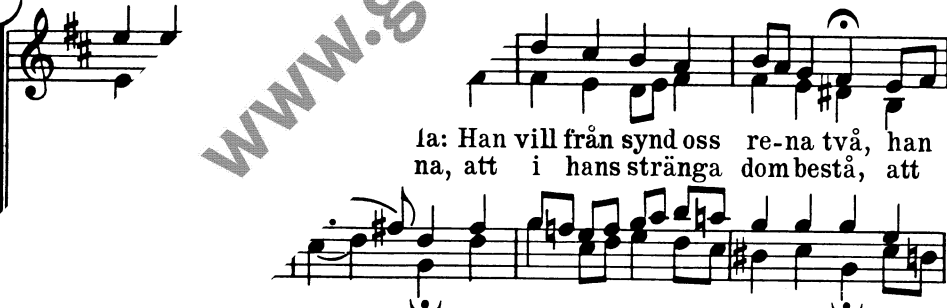
Wittenberg, 1524

1. När till Jor-dan vår Her-re drog, Guds vil-ja dä-
Han av Jo-han-nes do-pet tog och med Guds
2. Vår Her-re Krist de si-na bjöd gå ut kriv
att or-det om hans liv och död till jor-

gjer-des: Ett n^o s då, det
smor-des. I
vi-da spri-da. d vi få att

la: Han vill från synd oss re-na två, han
na, att i hans stränga dombestå, att

vill oss fräl-sa al-la från att i do-men fal-la.
frid och frälsning fin-na och sist till himlen hin-na.
Nya psalmer 554: 1, 4.

Trettondedag Jul

12. En stjärna gick på himlen fram

Mel.: Ein Kind geboren zu Betlehem

Förreformatorisk. Hos L. Lossius, Nürnberg, 1553

1. En stjär - na gick på him - len fram.
 2. Ty kom - mö de till Bet - le - hem,
 3. Guld, rök - verk, myr - ra bu - ro de.
 4. Lov ske Gud Fa - der och hans Son. } Hal

- lu - ja! } För Ös - terns vi
 Dit gu - da s'
 Och glad-des
 Samt Hel - ge } Hal
 tron! }
 le - lu - ja! }
 lu - ja!
 Sv. ps. 67: 1, 3, 4, 6.

11 efter Trettondedagen

Hur ljuvlig är din boning

Mel.: Ich dank dir, lieber Herre

Äldre världsl. melodi 1532. Andl.: 1544.

1. Hur ljuvlig är din bo - ning, o Her-re Se -
 2. Högt ö - ver jor-den höj - da i bön och sång -

2 söndagen efter Trettondedagen

14. Jag och mitt hus, vi vilja dig

Mel.: Wie schön leuchtet der Morgenstern

Frankfurt a. M., 1599

1. Jag och mitt hus, vi vil - ja dig
Du va - re Her - ren i vårt h

2. Om ett vi bed - ja först och
Må de vårt hus be - va - r

Gud och Fa - der, in - ner-li
vär-des nåd och kraft och
Fa - der god och Her -
rå - da ö - verkror

a - na.
lä - na.
hö - ga:
ar fö - ga.

oss att van-dra med var-and-ra
Gud i höj-den. Giv oss fröj-den

al - la da - gar på den vägsomdig be - hä - gar.
sist att va - ra hem-ma bland dinfräls-ta ska - ra.

Ph. Spitta.
Översättn. av J. A. Eklund.

N. M. S. 1090

3 söndagen efter Trettondedagen 17

15. Om dig stor svaghet kommer på

Mel.: Vater unser im Himmelreich

Leipzig, 1539

1. Om dig stor svaghet kommer på, med tro-gen bön
2. Slätt ing-en u - tan Je - sus kär i himlen o

Je - sus gå, hos Je - sus fi
jor-den är, som gläd-ja

han är
Kris-
ad. Sann läk - dom mot all
väl. Håll dig med tron vid

och brist ut - i hans sår du fin - ner visst.
om fast, han hjäl-per dig från all din last.
sår du fin - ner visst.
dig från all din last.
Sv. ps. 38: 9, 10.

4 söndagen efter Trettondedagen

16. Var fast i tron och lär dig manligt strida

Mel.: Ach Gott, erhö'r mein Seufzen und Wehklagen

Frankfurt, 1662

1. Var fast i tron och lär dig man -
2. Låt icke hopp-lös ängs-lan dig

stri - da, Guds tröst för -
föl - ja, ej tviv-le
p för -
am - mel

bi
dö
mod; han är dig god och
d är dig Je - sus när, den

- ker ej i nö - den från din si - da.
star-ke som be - tving-ar vind och böl - ja.
Översättn. av J. A. Eklund.

5 söndagen efter Trettondedagen

19

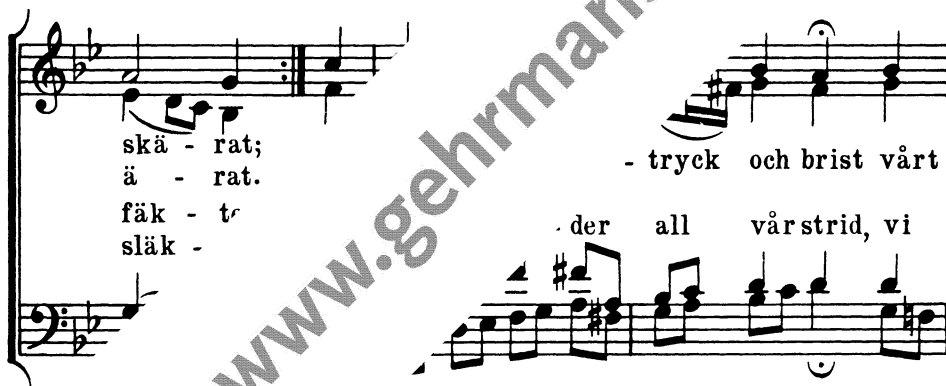
17. Si, Herrens ord är rent och klart

Mel.: Ach lieben Christen, seid getrost

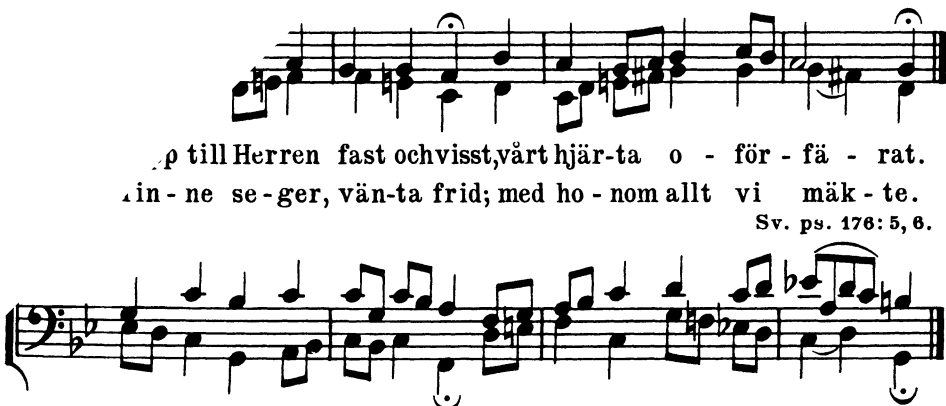
Wittenberg, 1535

1. Si, Her-rens ord är rent och klartsom guld,
i nåd och sanning up - pen-bart, det bli
2. Oss ly - sa skall hans nå - des sken, när
hans lä - ra bi - be - hål - la ren blar

skä - rat;
ä - rat.
fäk - te
släk -
- tryck och brist vårt
der all vårstrid, vi

Op till Herren fast och visst, vårthjär-ta o - för - fä - rat.
in - ne se - ger, vän-ta frid; med ho - nom allt vi mäk - te.
Sv. ps. 176: 5, 6.

Septuagesima

18. O människa, o vandringsman

Mel.: Durch Adams Fall ist ganz verderbt

Wittenberg, 1535

1. O männi-ska, o vandringsman, vi öpp-nas e'
 då Je-sussjälvdig ro-par an och i sin

2. Tänk ic-ke att det är för sent, att da-r
 så har ej nå-dens Her-re ment, som di

ö - ra, Var fin stor, den
 fö - ra?
 li - den; Se i-gen, fast
 ti - den.

na som den att bo där
 ara - ger; i se - na elf - te

Her-ren bor och ho - nom se och tjä - - na?
 stunden än dig Her-ren e - mot - ta - - ger.

Finska psb. 82: 1, 3.

Sexagesima

21

19. Ditt ord är i vår nöd och sorg

Mel.: Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort

Wittenberg.

1. Ditt ord är i vår nöd och
2. Giv att ditt ord oss ly -

säk-ra
vi i ; där-vid be-håll din
öä, men ge-nom den-na

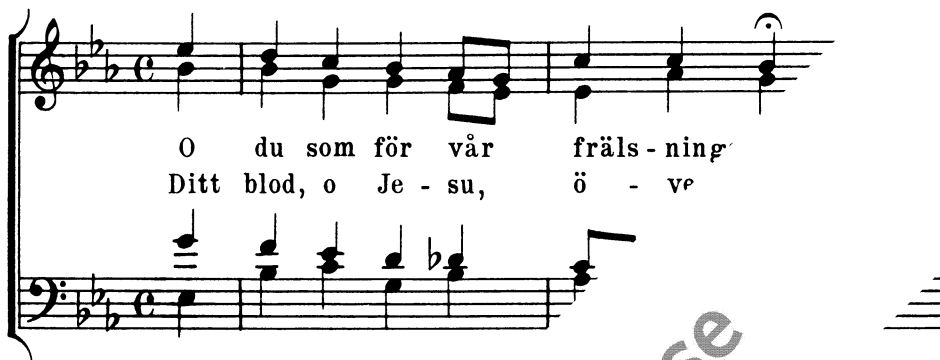
kyr-ka ren och fri-a hen-ne från allt men.
jäm-mer-dal må van-dra till din him-mels-sal.
Sv. ps. 175 : 8, 9.

Fastlagssöndagen

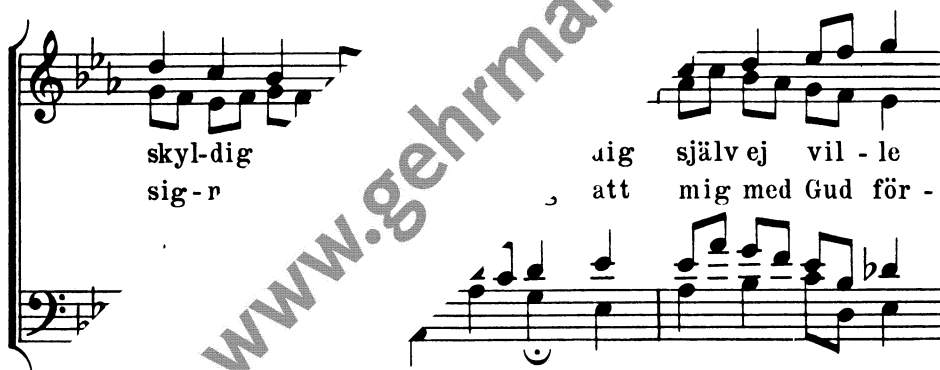
20. O du som för vår frälsnings skull

Mel.: Herzlich lieb hab ich dich, o Herr

Strassburg,

O du som för vår fräls - ning
Ditt blod, o Je - su, ö - ve

skyl - dig
sig - r

jag själv ej vil - le
att mig med Gud för -

sko - na. Mig li - ve det - ta dy - ra blod till
so - na.

1 söndagen i Fastan

21. Jesu, hjälp mig strida

Mel.: Jesu, meine Freude

Joh. Crüger, 1653

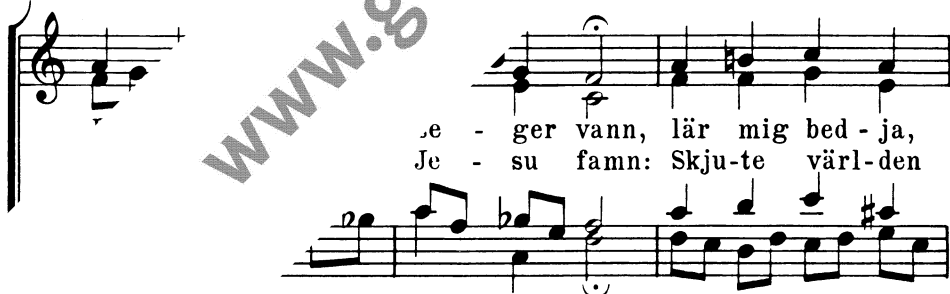

1. Je - su, hjälp mig stri - da, gö - ra gott
För ditt namn, din ä - ra vill jag sm

2. Mot - gång, sorg och fa - ror, världens
sjä - len kraf-tigt ja - ga att sir

li - - - da, häl - bud.
bä - - - ra, kär Gud.
sna - - - ror, s får,
ta - - - ga sår.

Je - ger vann, lär mig bed - ja,
Je - su famn: Skju-te värld-den

va - ka, käm - pa och min van-art däm - pa.
si - na pi - lar, jag för - nöjd där vi - lar.

Syreens sångbok.

2 söndagen i Fastan

25

22. Förtrösta fast på Herren

Mel.: Herzlich tut mich verlangen

H. L. Hassler, 1601

1. För - trös - ta fast på Her - r
Han är dig ic - ke fjär -

2. Vål dig, om så i nö -
Då går du sist i dö -

hop - pas, o min
öm - mar för ditt
här - dar ut i
e - vig fröjd

g nå - digt
- vigt se - gers

sorg - ens natt till sist, hans
bä - ra får i hand och

glädje - sol skall ja - ga be - kymren bortför - visst.
sjunga ju - bel - psal - mer åt Gud i li - vets land.
Paul Gerhardt. Översättn. av Wilhelmina Söderström.

3 söndagen i Fastan

23. Salig den som trofast kämpar

Mel.: Freu dich sehr, o meine Seele

Genf, 1551

Sa-lig den som tro - fast kämp - par
Sa-lig den som syn - den däm - pr

stri-den fast be - står
världens lust för - sr

og-na hand

fri - dens land; skall sig ej i

synd fördär - va, himlens ri - ke skall han är - va.

Ludv. Andr. Gotter.

Översättn. av A. F. Berggren.

4 söndagen i Fastan

27

24. Det sanna brödet kommer ner Mel.: Was mein Gott will, das g'scheh allzeit

Världsl.: Paris, 1530. Andl.: Erfurt, 1572

1. Det san-na brö-det kommer ner av him-me-len till
och bot för sjä-lens hunger ger med ri-ka frälsnir
2. O Je-su, världens nöd är svår. Blott du kanden
O räcket bröd som ej för-går och hjälp och stä-

— till jor - den
— ningsor - den.
— för-ta - ga.
— de sva - ga.
jor - den. Det kom r Je - su
or - den. Din A hjärtat
ta - ga.
sva - ga.

Krist
gi
An med dig
An-des fröjd
ä - ra, och ge-nom det bland
ä - ra, att den må frukt till

i himmelen oss nä - ra.
i tidens ar - mod bä - ra.
och brist är himmelen oss nä - ra.
e-vigt liv i tidens ar - mod bä - ra.
är himmelen oss nä - ra.
i tidens armod bä - ra.

5 söndagen i Fastan

25. O Jesu kär, vad har väl du förbrutit

Mel.: Herzliebster Jesu, was hast du verbrochen

Joh. Crüger, 1640

1. O Je - su kär, vad har väl du
2. O skul - le jag väl frä - ga, va
3. O hö - ge Ko - nung, hög för

bru - tit, att så - da
bru - tit? Det är
ti - der, ack, kur

g be -
blod har
rätt om -

väl till nå - got brott för -
tas mätt, o Je - su, själv jag
g-en gå - va, dyr - bar nog att

vun - nen och skyl - dig fun - nen?
fyll - de, allt jag för - skyll - de.
skän - ka, kan tan - ken tän - ka.

Sv. ps. 81: 1, 3, 6.

Palmsöndagen

26. Det går ett tyst och tåligt lamm

Mel.: An Wasserflüssen Babylon

Strassburg, 1523

1. Det går ett tyst och tå - ligt l^a
 det bä - ra får all synd och
 2. Det lam - met är Guds re - r
 Guds Son, som led på kor .

på den tung
 dom, som ty
 lö - ser
 fräl-s^a
 Det sän-kes djupt i
 O kär-leks makt, som

nnmakt ner, dess vän-da ö - kas mer och mer, där
 ö - ver-går allt vad en männi - ska för-står, du

Långfredagen

27. O huvud, blodigt, sårat

Mel.: Herzlich tut mich verlangen

H. L. Hassler, 1601

1. O hu - vud, blo - digt, så - rat,
O hu - vud, kvalt och få - rat

2. Dig tac - kar allt mitt hjär -
för all din dju - pa smär

smä - lek höljt och spe'
böjt i ångst och v , som skall

Her - re Je - su
allt ditt tå - la , för e - vigt

ä - re - krans en dag, men
vill jag mig för - tro. När

nu med tör - ne vi - ras, dig ödmjukthäl - sar jag.
jag tillskördär mo - gen, mig bärga till din ro.
Sv. ps. 95: 1, 4.

Påskdagen

28. Sitt öga Jesus öppnat har

Mel.: Christ lag in Todesbanden

Wittenberg, 1524.

1. Sitt ö - ga Je - sus öpp - nat har, och mörk - ret är f^r
 det hel - ga liv han å - ter - tar, som var för oss
 2. Du död, var är din udd? Var är din se - ger, ?
 Det liv, som Je - sus mig be - skär, kan ing - en

dri - vet, Hi
 gi - vet. n går, och
 ska - ra? o - nom till, som
 fa - ra.

- na står: Upp - stån - del - sen och
 är, jag vill, att mi - na sko - la

Li - vet. Hal - le - lu - ja!
 va - ra. Hal - le - lu - ja!

Sv. ps. 108: 1, 3.

Annandag Påsk

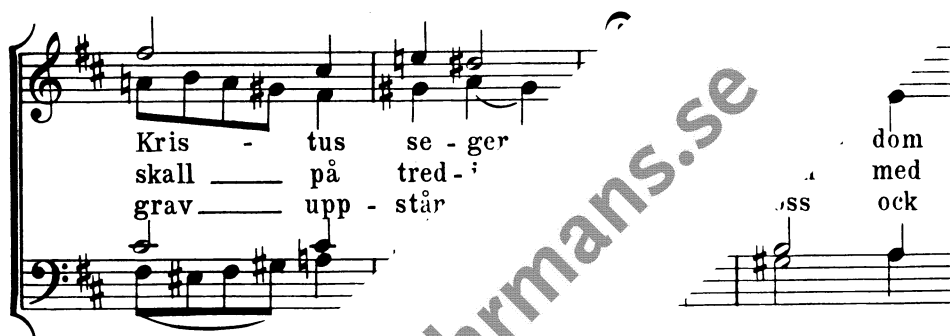
29. Sig fröjde nu var kristen man

Mel.: Erschienen ist der herrlich Tag

Nic. Herman, 1500.

1. Sig fröj-de nu var kris - ten man, att J
 2. Det var så skri - vet i Guds lag: Har
 3. Dess tac-kom vi dig, Je - su kär, s

Kris - tus se - ger dom
 skall på tred-i med
 grav upp - står oss ock

bar lik - som en mor - gon -
 - död oss fräl-sat har från
 ge med dig upp - stå rätt-

stjär - na klar. Hal - le - lu - ja!
 dö - dens nöd. Hal - le - lu - ja!
 fär - di - ge. Hal - le - lu - ja!

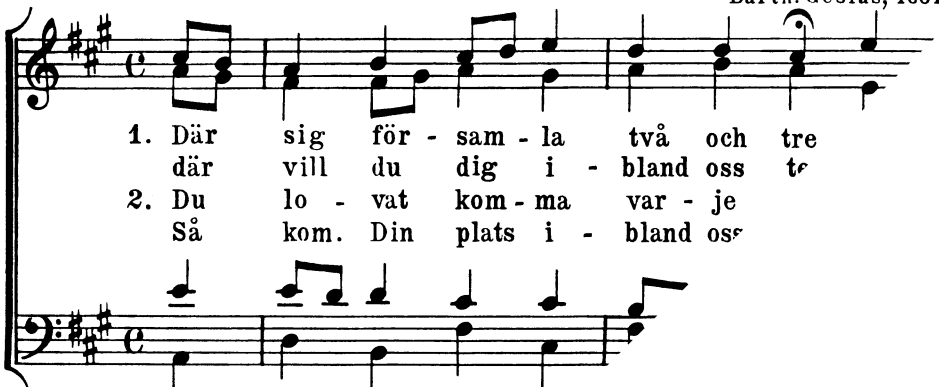
Sv. ps. 107: 1, 2, 5.

1 söndagen efter Påsk

30. Där sig församla två och tre

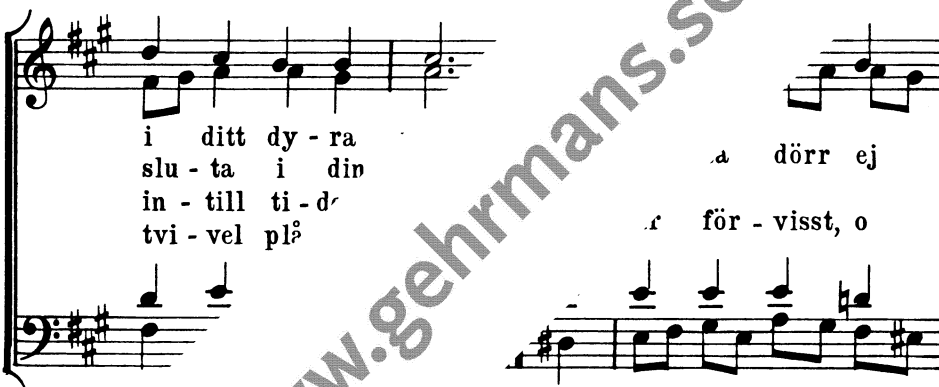
Mel.: Du Friedefürst, Herr Jesu Christ

Barth. Gesius, 1601.

1. Där sig för - sam - la två och tre
där vill du dig i - bland oss te

2. Du lo - vat kom - ma var - je
Så kom. Din plats i - bland oss

i ditt dy - ra
slu - ta i din
in - till ti - d
tvi - vel plå

a dörr ej
r för - visst, o

Her - re, u - te - stäng - er.
Her - re, och min ko - nung.

Her - re, u - te - stäng - er.
er än förr dig, Her - re, och min ko - nung.

Je - su Krist, min Her - re, u - te - stäng - er.
Her - re, och min ko - nung.

Her - re, u - te - stäng - er.
Her - re, och min ko - nung.

N. M. S. 1090

J. A. Eklund. Bearbetning.

2 söndagen efter Påsk

31. Herren är min Herde god

Mel.: Jesu Kreuz, Leiden und Pein

Melch. Vulpinus, 1609.

1. Her-ren är min Her-de god, mig skall in - tet fat - t
 2. För sitt namn han lå - ter mig ald-rig vil-se fa -
 3. Med din stav, ditt ord och råd du mig tro-get le

Han mig för till käl-lans flö
 le-der mig den rät-ta
 och ett bord av i - de'

at - tas.
 va - ra.
 - re - der.

...väl på de äng-ar grö - na,
 ...ets dal, jag dock ic - ke rä - des:
 ...ja mig he - la lev-nads-da - gen.

där en ljuv - lig ro min själ i hans vård får rö - na.
 Gud, min tröst i al - la kval, du är där till - stä - des.
 Sist jag var - der upp till dig i din bo-ning ta - gen.

Sv. ps. 307; 1-3.

3 söndagen efter Påsk

32. Här är fruktan. Tanken famlar

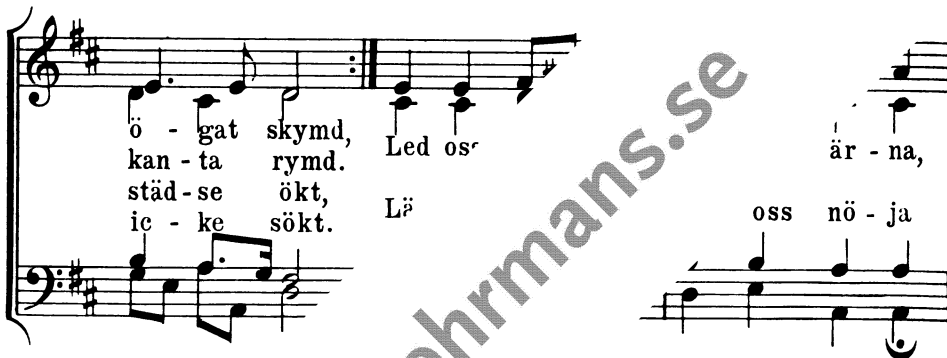
Mel.: Alle Menschen müssen sterben

Jacob Hintze, 1678.

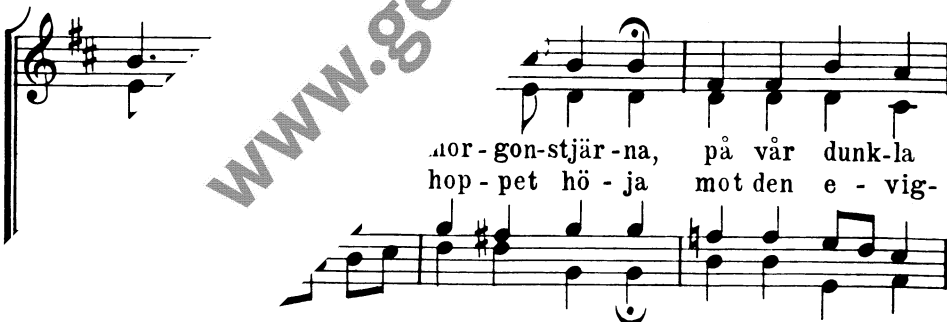

1. Här är fruk-tan. Tan-ken fam-lar mot en tid
vet ej, vil-ket moln sig sam-lar kring dess r

2. Här är vän-tan. Hjär-tat brin-ner av en
sö-ker, vad det ic-ke fin-ner, fin-r

ö-gat skymd, Led oss är-na,
kan-ta rymd. Lär oss nö-ja
städ-se ökt, Lär oss nö-ja
ic-ke sökt.

mor-gon-stjär-na, på vår dunk-la
hop-pet hö-ja mot den e-vig-

vand-rings-stig fram till må-let, hem till dig.
het, där först stil-lad blir vår säll-hets-törst.

J. O. Wallin.

4 söndagen efter Påsk

33. O min Jesu, dit du gått

Mel.: Christus, der uns selig macht

Förreformatorisk. Hos Mich. Weisse, 1531.

1. O min Je - su, dit du gått, där vill jag ock bli
2. Dig jag ef - ter - föl - ja må, kor - set gär - na *

Världen har ej myc - ket got'
viss att vad du läg - ger

- va.
ara - ga.

Mig
O

ar; men ur dva - lan vak - nad,
bär, des - to förr jag re - nas,

sak - nad. ____
e - nas. ____

Ob.
ack, vad har jag, som blir kvar? Anger blott och sak - nad.
des - to förr jag fär - dig är att med dig för - e - nas.

Ob.
Sv. ps. 114: 1, 8.

sak - nad. ____
e - nas. ____

Bönsöndagen

34. Att bedja Gud han själv oss bjöd

Mel.: Vater unser im Himmelreich

Leipzig, 1589.

1. Att bed-ja Gud han själv oss bjöd; det ford-rar or-
2. Vad tröst för oss, o sto-re Gud, att nal-kas

e - gen nöd. Den som me-
bö - nens ljud. Ack, ma -

er blir
själ och

hö-

at ser. Kan nå - gon säll - het
- kas väl. Gud, låt vår bön av

lik - na den att gå till Gud som till en vän?
hjär - tat gå och ej i blot - ta ord be - stå.

Sv. ps. 333: 1, 6.

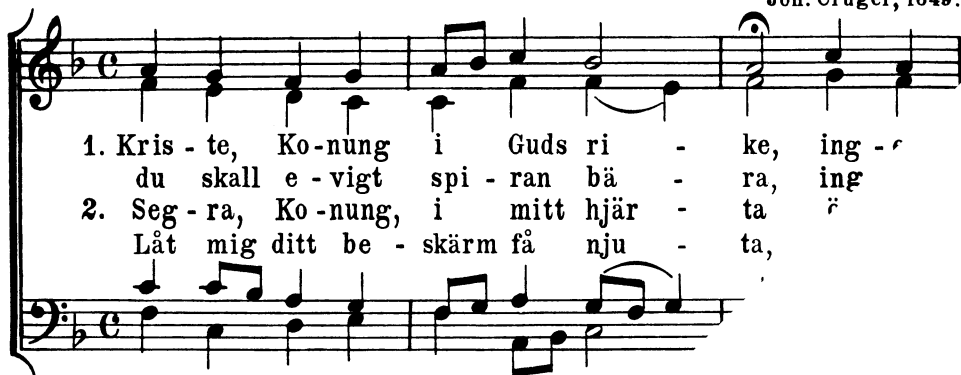
Kristi Himmelfärds dag

39

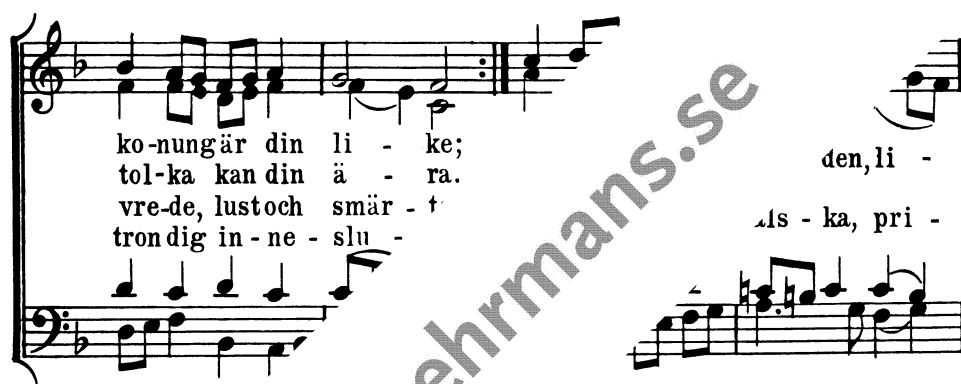
35. Kriste, Konung i Guds rike

Mel.: Schmücke dich, o liebe Seele

Joh. Crüger, 1649.

1. Kris - te, Ko-nung i Guds ri - ke, ing -
du skall e - vigt spi - ran bä - ra, ing
2. Seg - ra, Ko-nung, i mitt hjär - ta
Låt mig ditt be - skärm få nju - ta,

ko-nungär din li - ke;
tol-ka kan din ä - ra.
vre-de, lustoch smär - t
trondig in - ne - slu -

den, li -
As - ka, pri -

n - der - gi - vet. Din är äng-lars
lyd-nad vi - sa, med dig tå - la,

ska-ra vor-den, din är him-len, din är jör - den.
käm-pa, li - da, e-vigt seg-ra vid din si - da.

J. J. Rambach. Översättn. av J. A. Eklund.

6 söndagen efter Påsk

36. Du helga eld, världens tröst

Mel.: Komm, heiliger Geist, Herre Gott

Förreformatörisk. Erfurt, 1524.

Du hel - - ga eld, vÄrl-dens tröst.

kÄr - lek brin-na i v° an hug -

hug - din hug -

god i jor-disk nöd ett

lan god i jor - disk nöd

tt him-melskt mod.

him - melskt mod. På kor - sets väg oss

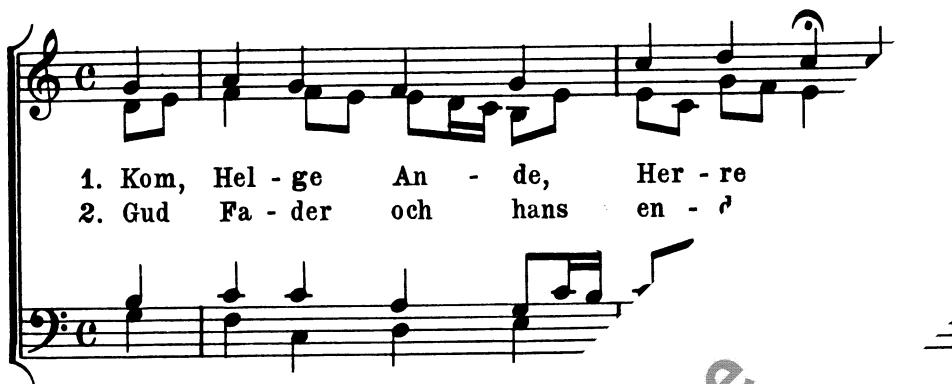
ett him-melskt mod.

Pingstdagen

37. Kom, Helge Ande, Herre Gud

Mel.: Komm, Gott Schöpfer, heiliger Geist

Förreformatörisk. Erfurt, 1524

1. Kom, Hel - ge An - de, Her - re
2. Gud Fa - der och hans en - e

sök vårthjär - ta,
pris för him - l -

a - na oss din
ge - nom An - dens

na - d och var med oss i råd och dåd.
vi få! O Gud, vår suc - kan ej för - små!

Sv. ps. 138: 1, 7.

Annandag Pingst

43

38. Så Gud all världen älskat har

Mel.: Ermuntre dich, mein schwacher Geist

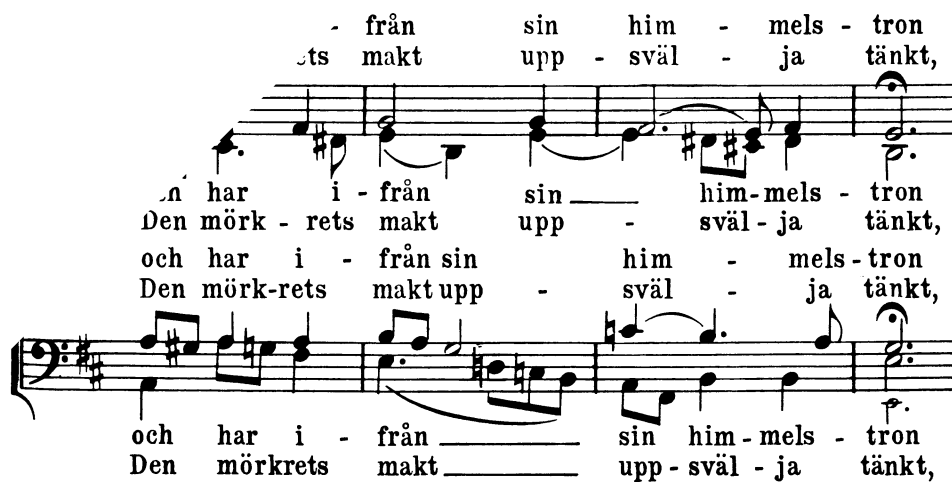
Joh. Schop, 1641.

1. Så Gud all värl - den äls - kat har,
att åt den värld, som fal - len var
2. Gud har sin Son oss ve - lat
som i sin skuld, sitt svä - ra

må vi det be -
nåd han ve - lat
al - la män - sk
ho - nom sö - sa.
må vi an - ka,
nåd han skän - ka,
al - la fräl - sa,
ho - nom häl - sa.
be - tän - ka,
lat skän - ka,
skor fräl - sa,
ka häl - sa.

från sin him - mels - tron
ets makt upp - sväl - ja tänkt,
an har i - från sin him - mels - tron
Den mörk - rets makt upp - sväl - ja tänkt,
och har i - från sin him - mels - tron
Den mörk - rets makt upp - sväl - ja tänkt,
och har i - från sin him - mels - tron
Den mörkrets makt upp - sväl - ja tänkt,

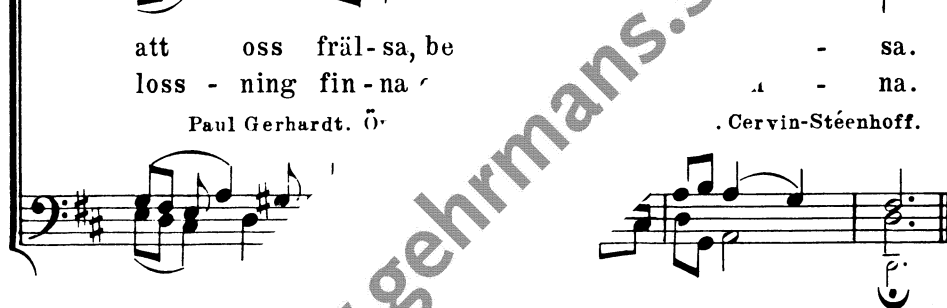
sin en-da skatt, sin en - de Son, ut-gi-vit
 skall ge-nom den, som Gud oss skänkt, tröst och för -

sin en-da skatt, sin en - de Son,
 skall ge-nom den, som Gud oss skär

att oss fräl-sa, be - sa.
 loss - ning fin-na - na.

Paul Gerhardt. Ö.
 . Cervin-Stéenhoff.

www.gehrmans.se

aldighets dag
 refaldig, stätt oss bi
 ott, der Vater, wohn uns bei

Wittenberg, 1524.

Gud tre-fal - dig, stätt oss bi och låt oss ej för -
 Gör vår själ från syn-den fri, låt him-len av oss

1 söndagen efter Trefaldighet

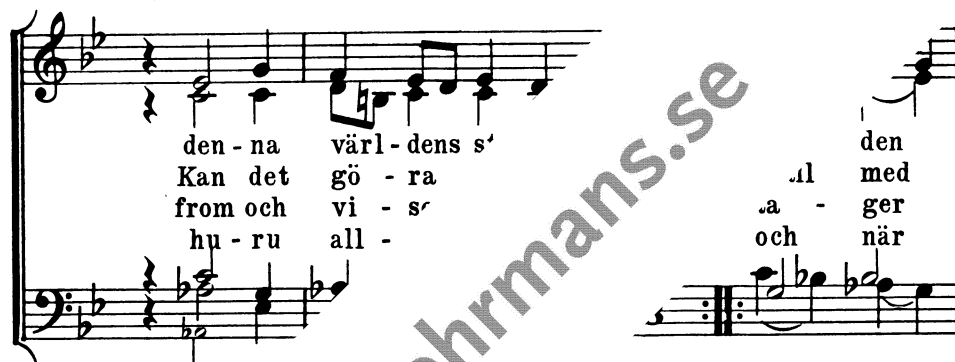
40. Ack, vad kan oss nyttigt vara

Mel.: Du, o schönes Weltgebäude

Joh. Crüger, 1649.

1. Ack, vad kan oss nyt - tigt va -
 Kan det skyd - da från livs - fa -
 2. O min Je - su, lär mig bli -
 må be - sin - na, akt - ning gi

den - na värl - dens s' den
 Kan det gö - ra all med
 from och vi - s' ja - ger
 hu - ru all - och när

an - na, ja, hon gör i
 svin - na;
 - has - tar;
 all - kas - tar, tag mig till dig,

hjär - tat kval, gi - ver sor - ger u - tan tal.
 Her - re kär, där en sta - dig gläd - je är.
 Sv. ps. 545: 4, 8.

2 söndagen efter Trefaldighet

41. Allt är redo. Kom att njuta

Mel.: Liebster Gott, wann werd ich sterben

Daniel Vetter, 1718

1. Allt är re - do. Kom att nju -
Kom att till hans bröst dig lu -
2. Allt är re - do. Nu oss bju -
Låt oss lyss - na. Kan - ske lju

1. Allt är re - d
Kom att till
2. Allt är re
Låt oss

om att
bröst dig
Nu oss
na. Kan - ske

- tr
- - - dens bord.
i - - - sitt ord
fröj - - - de - fest.
Allt oss - - - här - näst.

rät - ter - na vid nå - dens bord.
som har lo - vat i sitt ord
Her - ren till sin fröj - de - fest.
dö - dens bud till oss här - näst.

nju - ta
lu - ta,
bju - der
lju - der

rät - ter - na vid nå - dens bord.
som har lo - vat i sitt ord
Her - ren till sin fröj - de - fest.
dö - dens bud till oss här - näst.

3 söndagen efter Trefaldighet

42. En herde lämnar ej sitt får

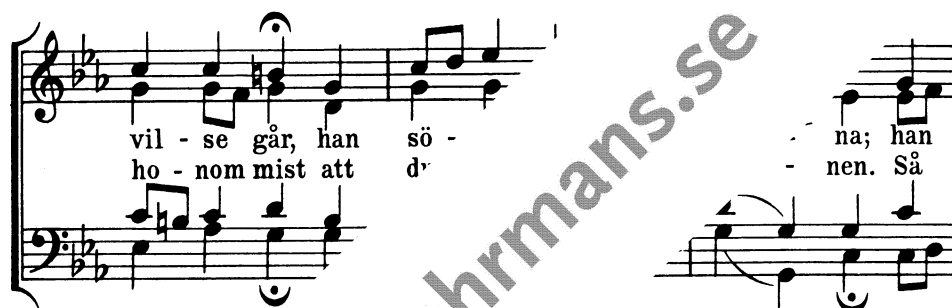
Mel.: Da der Herr Christ zu Tische sass

Görlitz, 1611

1. En her-de läm-nar ej sitt får, som ut - i ök -
2. Än me-ra sö - ker Je - sus Krist dig som går vi

som
d'

vil - se går, han sö -
ho - nom mist att d'

na; han
nen. Så

ä - o kvar och ef - ter det - ta
kå ra själ, och sök hos ho - nom

e - na far att det mot ul - ven vår - na.
allt ditt väl: Än va - rar nå - de - stun - den.

Finska psb. 86: 3, 4.

4 söndagen efter Trefaldighet

43. Salig du, som i ditt sinne

Mel.: Werde munter, mein Gemüte

Johann Schop, 1642

1. Sa - lig du, som i ditt sin - ne är barm - här -
och med Je - su död i min - ne är i - frår

2. Sa - lig du, som frid - sam traktar re - de -
och i Her - rens fruk - tan vaktar dig för

god och mild Dig sk
hård - het skild: D
ef - ter frid,
tvist och strid.

- het
- tans garn,

e - vig - het ri - ke - li - gen
ett Guds barn, fri - dens Gud i

ve - der - fa - ras och du skall i do - men spa - ras.
nåd dig kän - ner så som en bland si - na vän - ner.

L. J. Nyblom.

5 söndagen efter Trefaldighet ⁵¹

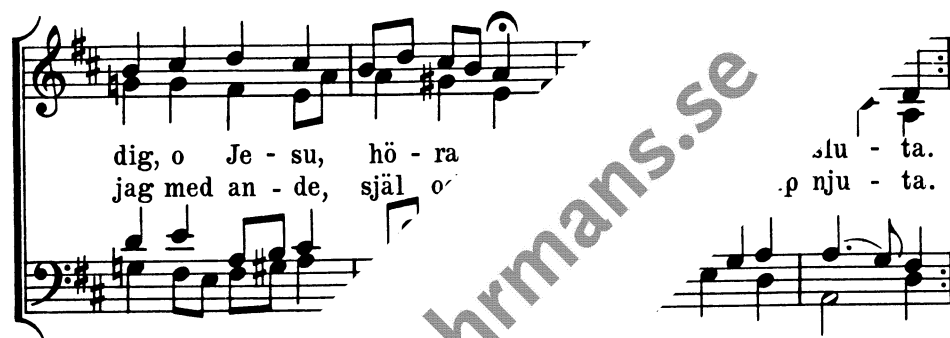
44. Blott ett jag städse önska vill

Mel.: Wie schön leuchtet der Morgenstern

Frankfurt a. M., 1599

Blott ett jag städ - se önska vill.
Blott ett må fyl - la li - vets

dig, o Je - su, hö - ra
jag med an - de, själ o
slu - ta.
p nju - ta.

en gång fa - ra för att va - ra

bland de trog - na, som till e-vigt liv fått mög - na.
J. Heermann. Översättn. av J. A. Eklund.

6 söndagen efter Trefaldighet

45. Med kristligt saktmod, o min själ

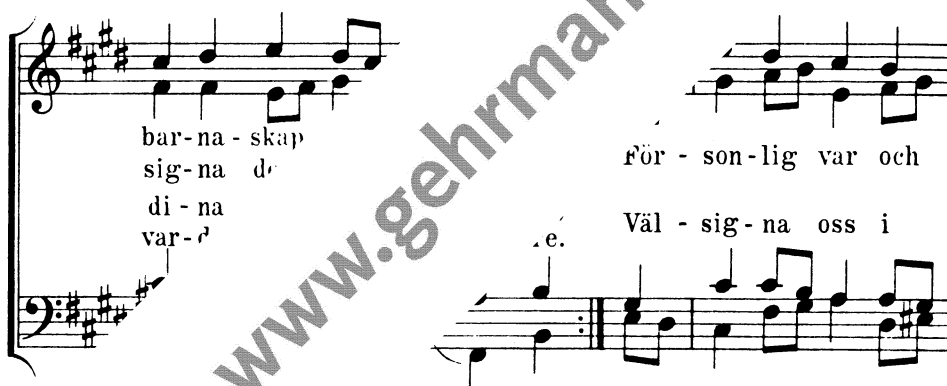
Mel.: Machs mit mir, Gott, nach deiner Güt

J. H. Schein, 162

1. Med krist - ligt sakt-mod, o min
Mot dem som ha - ta dig gör

2. O Her - re, du vår Fa -
ack, lär oss ha - va fri

bar-na - skap
sig-na de
di - na
var-

För - son - lig var och
Väl - sig - na oss i

ar - leks - rik, o var den hög - ste Fa - dern lik.
all vår tid oen lät oss mö - tas i din frid.

Sv. ps. 408: 3, 7.

7 söndagen efter Trefaldighet 53

46. Härlighetens rike äger

Mel.: Schmücke dich, o liebe Seele

Joh. Crüger, 1649

1. Här - lig - he - tens ri - ke ä - ger du,
him - lens här ditt ri - kes spi - ra, frö

2. Härs - ka ock ut - i mitt hjär - ta,
jag din kär - lek städ - se nju - te

Je - su, där lov - sä - ger
mänskobarn där fi - ra
fruktan, synd och smär - t
vård du mig om - slu -

skå -

d - ja, stri -

g och vå - da, u - tan än - de
vid din si - da. Håll mig fast i

de dig pri - sa och sin kär - lek tacksamt vi - sa.
di - na hän - der, för mig fram till fri - dens län - der.

J. J. Rambach. Översättn. av F. A. Berggren.

8 söndagen efter Trefaldighet

47. Du ser, o Gud, den stora makt

Mel.: Ach Gott, vom Himmel sieh darein

Erfurt, 1524

1. Du ser, o Gud, den sto-ra makt i fals-ka andars lä
De trä-da fram med stolt för-akt och högt sin fa-na

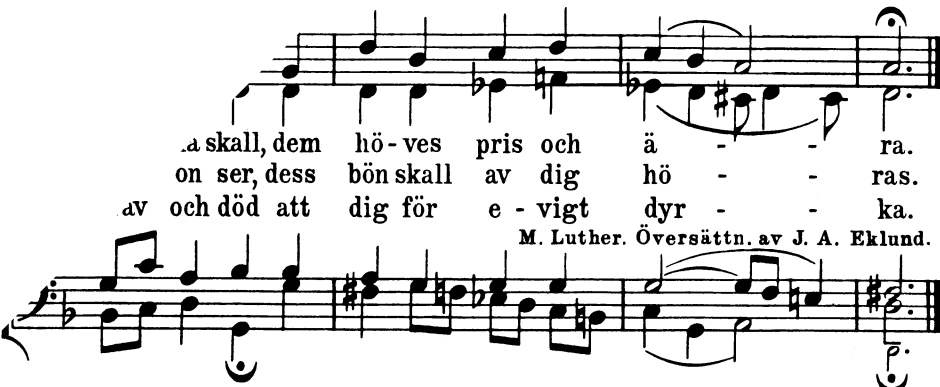
2. Men du har lo - vat trä-da fram: ditt folk skall ej fö
De stolta sko - la bli tillskam och de - ras sta

3. Du värna skall, o Gud, ditt ord, ditt ri - ke
Din vil - ja rå - da skall på jord trots all v

De tro sig
Ditt ord ska
Du gi-

de ha stad - gat
dig i tron ditt
Gud, du för oss fram ur

a skall, dem hö-ves pris och ä - - ra.
on ser, dess bön skall av dig hö - - ras.
av och död att dig för e - vigt dyr - - ka.

M. Luther. Översättn. av J. A. Eklund.

9 söndagen efter Trefaldighet 55

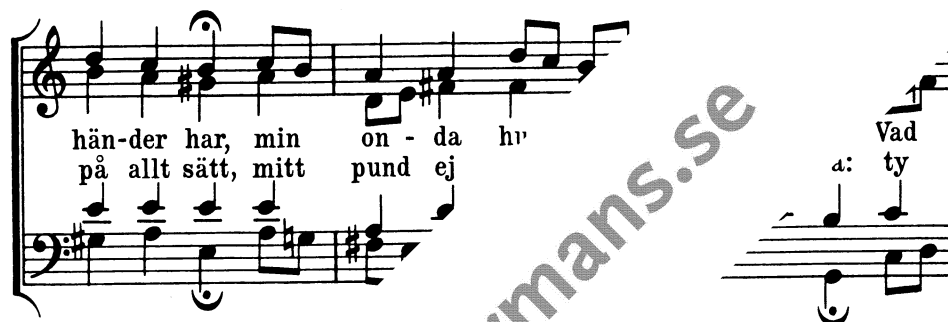
48. Mig i din nåd behåll du kvar

Mel.: Kommt her zu mir, spricht Gottes Sohn

Förreformatörisk, 1580

1. Mig i din nåd be - håll du kvar, som allt i di -
2. Hjälp mig att nytt-ja ti-den rätt och skaf-fa nyt

hän-der har, min on - da hv
på allt sätt, mitt pund ej

a: Vad ty

jag h
den

Ill, styrk mig att gott jag
vill men gör vad värld-en

ra vill och i din fruk-tan van - dra.
o - rer till, han kan ej fram-gång ha - va.

Sv. ps. 138: 6, 8.

10 söndagen efter Trefaldighet

49. Du gråter vid Jerusalem
 Mel.: Allein zu dir, Herr Jesu Christ

Wittenberg.

Du grå - ter vid Je - ru -
 De vitt - na, att du äls -

Je - su, he
 syn - dens v

ta
 la

tå - rar.
 då - rar.

vitt - na, att om jag går fram och

13 söndagen efter Trefaldighet

52. Ack, Jesu, du som lidit har

Mel.: Es ist gewisslich an der Zeit

Wittenberg, 1585

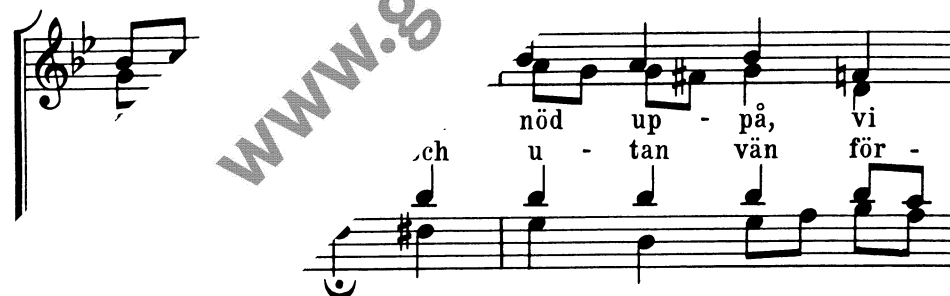
1. Ack, Je - su, du som li - dit har för
din kär - lek lä - re oss en - var att

2. Sann - fär - digt är Guds dy - ra ord,
I allt, i him - mel och på jord

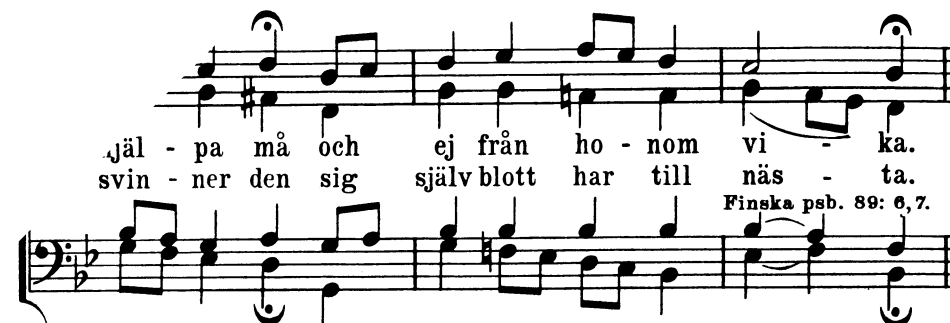

vän och o - vän li - ka,
ej vår näs - ta svi - k
kär - lek är det bäs -
kär - le - ken det mes

om
går och

och nöd up - på, vi
u - tan vän för -

jäl - pa må och ej från ho - nom vi - ka.
svin - ner den sig själv blott har till näs - ta.

Finska psb. 89: 6, 7.

14 söndagen efter Trefaldighet

63

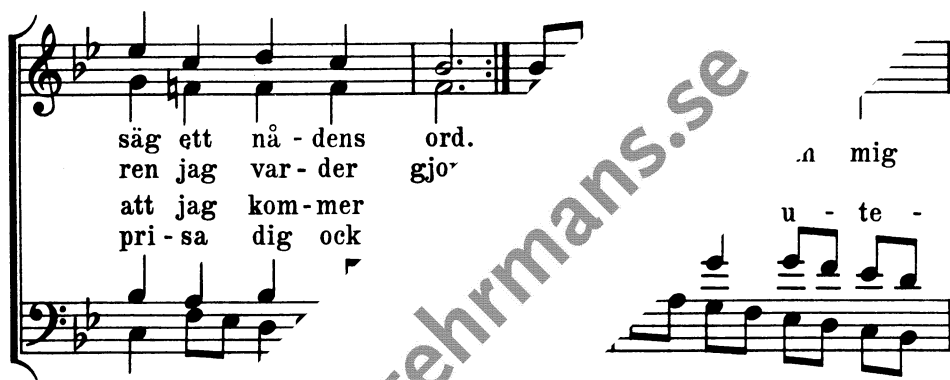
53. Till dig jag tröstligt träder

Mel.: Herr Christ, der einig Gotts-Sohn

Förreformatörisk. Erfurt, 1524

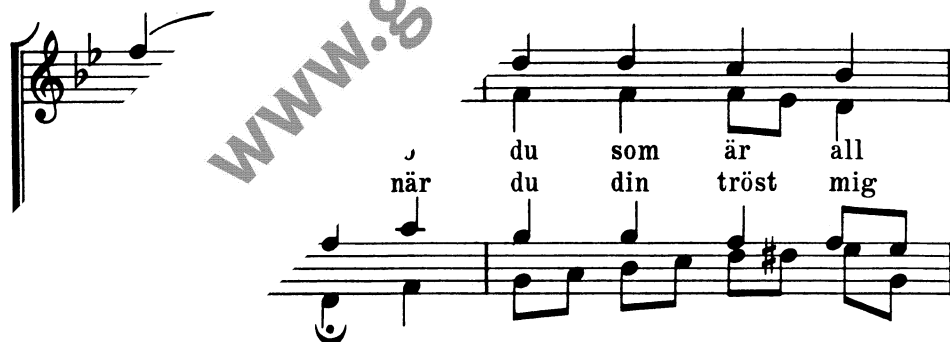

1. Till dig jag tröst - ligt trä - der,
Jag mig i hop - pet glä - der
2. Och när du mig för - lå - ter
med sa - ma - ri - ten å

säg ett nå - dens ord.
ren jag var - der gör
att jag kom - mer
pri - sa dig ock

u - te -

när du som är all
du du din tröst mig

hå - sa i him - mel och på jord.
gi - ver men städs dig föl - ja må.
Finska psb. 90: 4, 5.

15 söndagen efter Trefaldighet

54. Ett nödvändigt är allena

Mel.: Eins ist noth, ach Herr, dies Eine

Halle, 1704

1. Ett nöd-vän-digt är al-le-na. Gud, mig d'
2. Sjal, vill du det en-da fin-na, sök det

en-da lär. An-na'
den-na värld, låt
me-na,
ör-svin-na,

da är, Det bring-ar blott
en din färd. Ställ fär-den till

ned-tyng-da hjär-tan att li-da att
ho-nom, som le-van-de e-nar i

16 söndagen efter Trefaldighet

55. Din nåd står vakt omkring mitt hus

Mel.: Ich bin ja, Herr, in deiner Macht

Joh. Seb. Bach.

om - kring mitt hus,
 mi - na da - - - gars tal,
 står i ditt namn,
 fä - rad i all nöd

1. Din nåd står vakt om - kring
 Du kän - ner mi - na da -
 2. Min tröst, min hjälp står i
 Jag o - för - fä - rad i

skå - da da -
 jag ur sor -
 hul - da fa -
 avgrund,

lät mig
 vet, när
 i se,

ns ljus och tro - fast
 gens dal till dig får
 ders-famn båd' natt och
 al och död mot mig må

-ta vill
 -vet var-

-vat mig be - va - ra. Och var du häm - ta
 än - te - li - gen fa - ra.
 dag jag tryggad vi - lar. Ty här i li - vet
 väs - sa si - na pi - lar.

min själ,
jag din,

vill min själ, det vet du, Fa - der, mer än väl.
var jag din, du för mig i din gläd - je in.

Simon Dach. Översättn. av Paul Nils

17 söndagen efter Trefaldig'

56. Lär mig att skild från flä

Mel.: Helft mir Gotts Güte pr

1. Lär mig att skild från flär -
Ej va - ra träl av vär'
2. Lär mig din re - na l'
den i mitt hjär - ta

gt gå,
ne så,
n för - stå,
där - i - frå,

ut - i min själ med tro - na. Så
an må hel - ga sab - bats - da - gen och

skall du mig visst sko - na, fast - än jag syn - dig är.
att min själ blir tva - gen i Si - ons häl - so - brunn.

Sv. ps. 206: 2, 5.

18 söndagen efter Trefaldighet

57. Fördenskull, Jesu, led du mig

Mel.: Ach Gott, vom Himmel sieh darein

Erfurt, 1524.

1. För - den - skull, Je - su, led du mig st
i hopp och tro på jäm - nan stig
2. Lär mig på den - na sto - ra nå
lär mig att vand - ra i ditt

med ditt ord det
böj mig till det
hopp, o Je - su,
all - ting till de
jag för
min sva - ga

bär dig väl - jer och dig
kraft, giv kär - lek, mer än

hål - ler kär och dyr kar dig al - le - na.
jag har haft, till Gud och till min nas - ta.
Sv. ps 551: 5, 7.

19 söndagen efter Trefaldighet

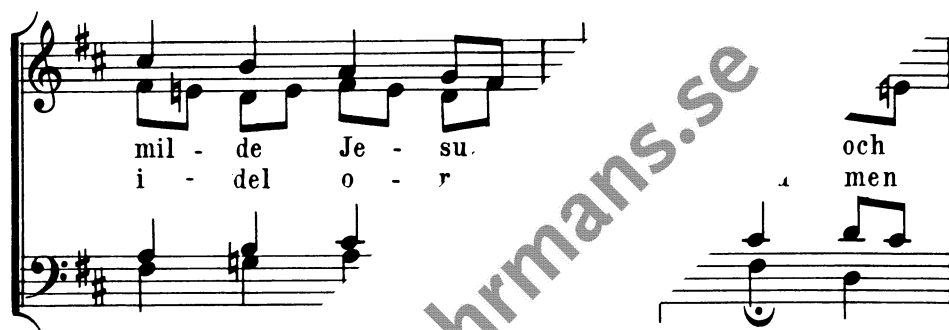
58. Av hjärtat haver jag dig kär

Mel.: Herzlich lieb hab ich dich, o Herr

Strassburg, 1577

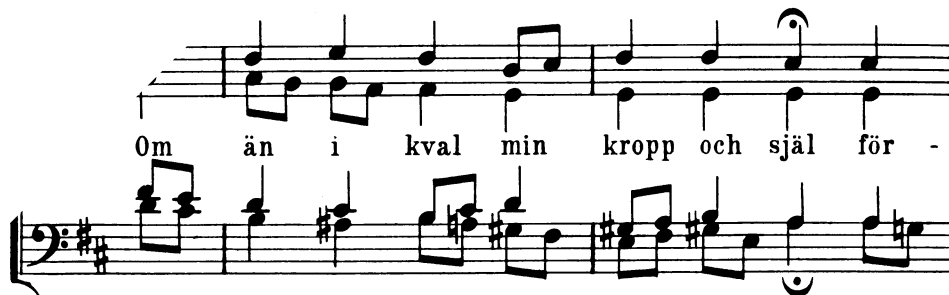
Av här - tat ha - ver jag dig kär:
Ty i den he - la vi - da värld'

mil - de Je - su.
i - del o - r och
men

för - e - - na.
al - le - - na.

Om än i kval min kropp och själ för -

20 söndagen efter Trefaldighet

71

59. Ack, hur sig mången utesluter

Mel.: Gottlob, es geht nunmehr zu Ende

1769

1. Ack, hur sig mång - en u - te - slu -
och nöjs få - fäng - ligt, när han nju -
2. Men vill du ej till Her - ren k -
att sma - ka få med al - la

från him - mel - ri - bord
sin vinst och lus' jord.
när han så dig
hur mild han ve - lig

ann, sin fä - sta brud
skall du sak - na då

mer än Her - ren Gud.
Kä - re, tänk där - på!
han äls - kar mer än Her - ren Gud.
hans natt - vard. Kä - re, tänk där - på!
Finska psb. 85: 1, 5.

21 söndagen efter Trefaldighet

60. Till dig allena, Jesu Krist

Mel.: Allein zu dir, Herr Jesu Christ

Wittenberg, 1541

Till dig al - le - na, Je -
I all min vå - da, sorg

Krist, mitt på
brist är flykt

den.
den.

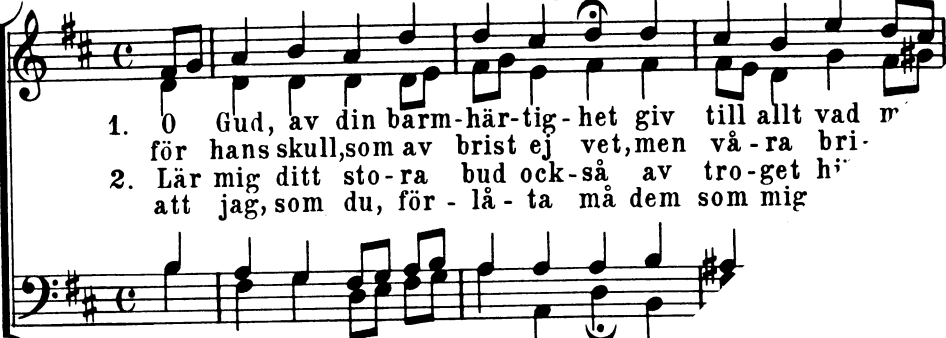
Du är till män - skors fräls - ning sänd;

22 söndagen efter Trefaldighet

61. O Gud, av din barmhärthighet

Mel.: Was mein Gott will, das g'scheh allzeit

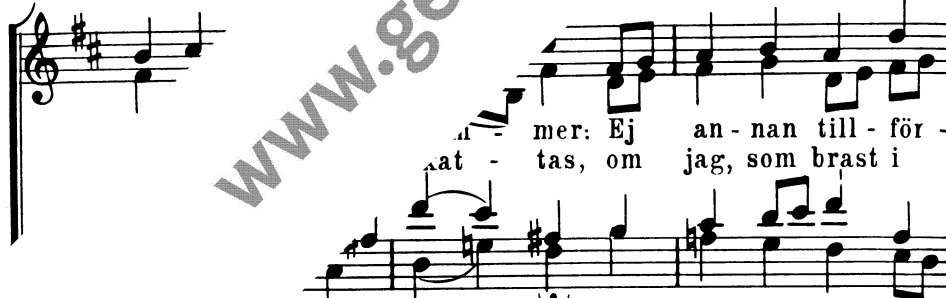
Världslig: Paris 1530. Andlig: Erfurt 1572

1. O Gud, av din barm-här-tig-het giv till allt vad m
för hans skull, som av brist ej vet, men vå-ra bri-
2. Lär mig ditt sto-ra bud ock-så av tro-get hi-
att jag, som du, för-lå-ta må dem som mig

fe-lar För Je-su r, att
he-lar.
hål-la: Hur är i mig att
vål-la.

mer: Ej an-nan till-för-
fat-tas, om jag, som brast i

sikt jag har, än fly till den mig dö-mer.
allt för dig, med mis-kund dock om-fat-tas.

Finska psalmb. 93: 4, 6.

23 söndagen efter Trefaldighet

75

62. Kristen, var för Herrens skull

Mel.: Liebster Jesu, wir sind hier

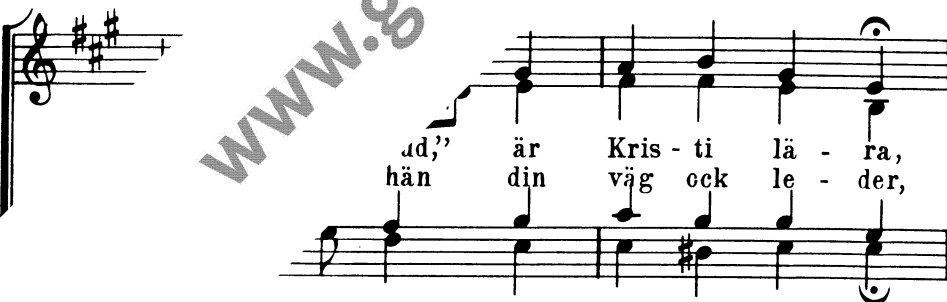
Darmstadt G. B. 1687

1. Kris - ten var för Her - rens sk
Full - gör glad och kär - leks -
2. Lev rätt - rå - dig, from och
Då skall du med frid or

mänsk - lig ord - ning - ven.
den - na lag, i - ven:
giv din skatt och - da.
di - na mö - de - da.

ad," är Kris - ti lä - ra,
hän din väg ock le - der,

"och där - näst din ko - nung ä - - ra?"
fin - na ut - komst, hägn och he - - der.
1819 års ps. b. 308:1, 2.

Originaltonarten G dur

N.M.S.1090

24 söndagen efter Trefaldighet

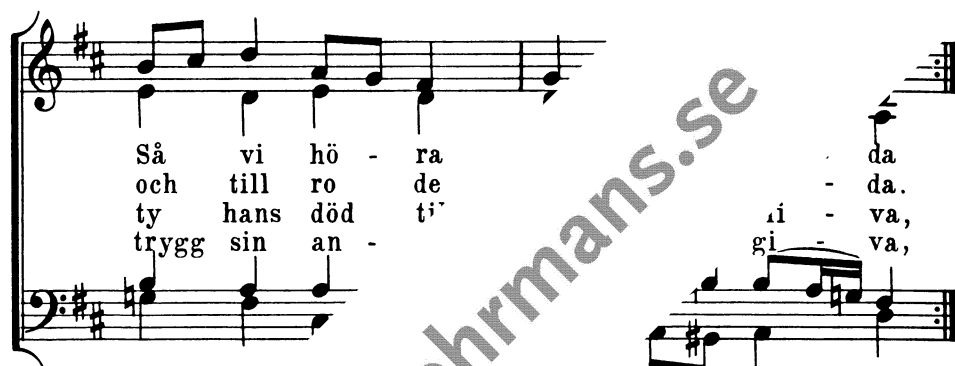
63. Mig i dag, i morgon dig

Mel.: Jesus, meine Zuversicht

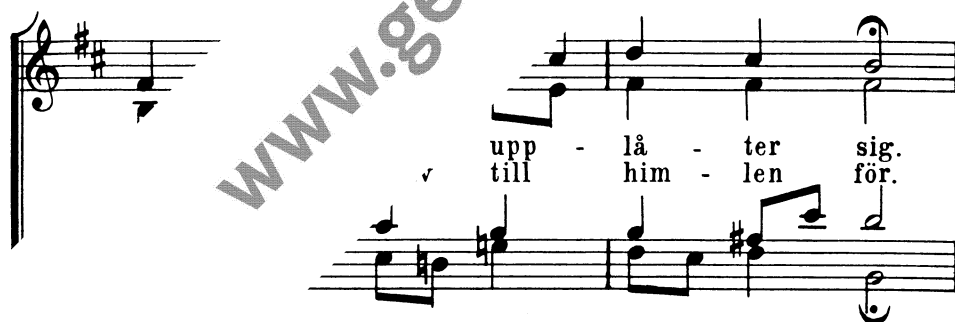
Berlin, 1653

1. Mig i dag, i mor - gon dig
 ö - ver sor - ge - tå - gets
 2. Sa - lig den i Kris - tus
 den som Kris - tus sa lig

Så vi hö - ra da
 och till ro de - da.
 ty hans död ti
 trygg sin an - gi - va,
 va,

upp - lå - ter sig.
 till him - len för.

Mig i dag, i mor - gon dig.
 Sa - lig den i Kris - tus dör.

B. Schmolek. Översättn. av E. N. Söderberg.

25 söndagen efter Trefaldighet

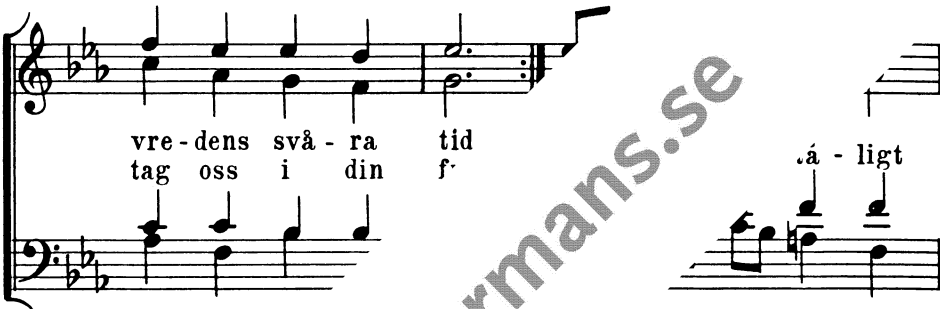
64. När ändens tider stunda

Mel.: Valet will ich dir geben

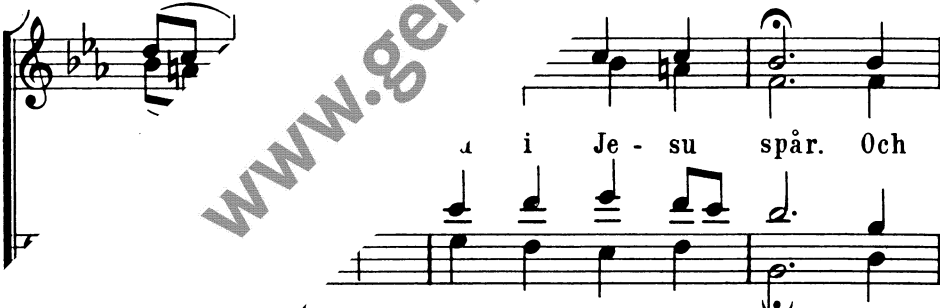
Leipzig, 1615

När än - dens ti - der stun - da
Dig, sto - re Gud, mis - kun - da

vre - dens svå - ra tid
tag oss i din f.
å - ligt

i Je - su spår. Och

så med fröjd för - bi - da ditt sto - ra sab - bats - år.
S. Alin.

26 söndagen efter Trefaldighet

65. Vak upp, bed Gud om kraft och mod

Mel.: O Ewigkeit, du Donnerwort

Joh. Crüger, 1658

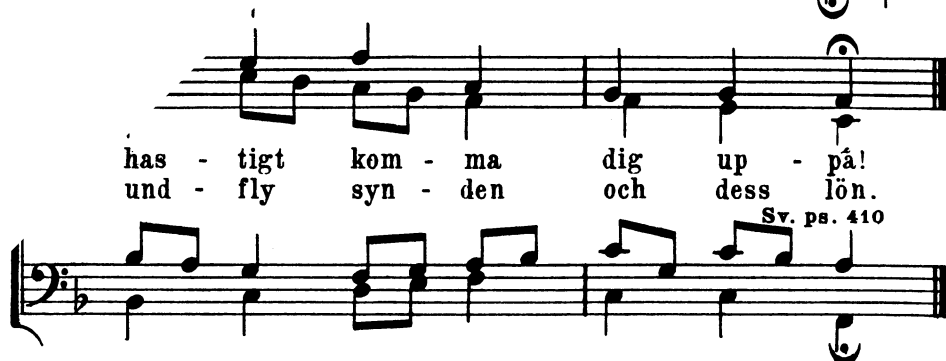
1. Vak upp, bed Gud om kraft och mod a'
Låt här-tat ej be-tung-at bli
2. För-ty den da-gen kom-ma ska'
Hjälp, Gud oss där-för le-va s°

mot ditt e-get kött och
dryc-ken-skap och fros-
som en sna-ra, sträc'
vi för e-vig t'
ad dig
ärl-dens
syn-dens
a vå-ra

1, att Herrens dag ej må för
oss med vak-sam-het och bön att

has-tigt kom-ma dig up-på!
und-fly syn-den och dess lön.
Sv. ps. 410

Domssöndagen

66. Vaker upp, hör ropet skallar

Mel.: Wachet auf, ruft uns die Stimme

Frankfurt a. M., 1599

1. Va - ker upp, hör ro - pet skal
Mid - natts - stund - den är för - li -

2. Je - su Kris - te, dig lov - s:
Ge - nom pär - le - por - tar

lar, från nar
den. I frur,
a skall och
ra vi dig att

lar: Vak
den. Stån
ung - a till
va - ra med

upp, du stad, Je - ru - sa - lem.
upp, bryt upp till e - dert hem.
har - pors och cym - ba - lers ton.
äng - lars här in - för Guds tron.

Kyndelsmässodagen

67. Till oss i en behaglig tid

Mel.: Herr Jesu Christ, wahr Mensch und Gott

Joh. Eccard, 15^e

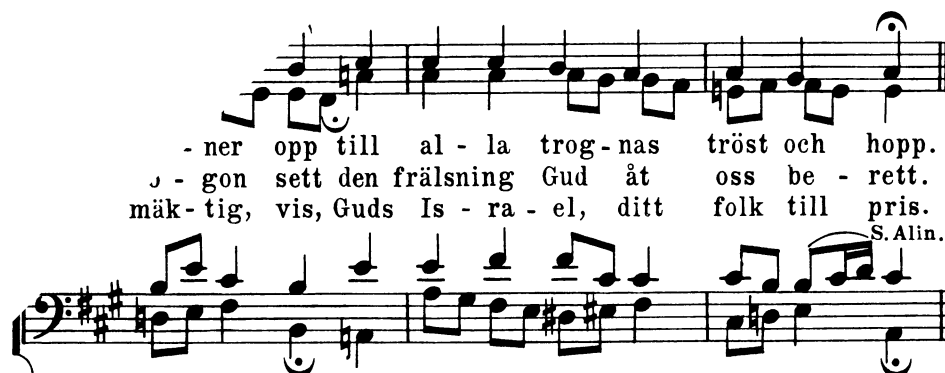

1. Till oss i en be - hag -
 2. Med Si - me - on i temp -
 3. Ett ljus för hed - na - fol

kom - men är
 fröj - das
 mörk - ret

gläd - je - sol du
 vi nu med vå - ra
 en Ko - nung här - lig,

- ner opp till al - la trog - nas tröst och hopp.
 - gon sett den frälsning Gud åt oss be - rett.
 mäk - tig, vis, Guds Is - ra - el, ditt folk till pris.
 S. Alin.

Jungfrun Marias Bebådelsedag

68. Världens Frälsare kom här

Mel.: Nun komm, der Heiden Heiland

Förreformatörisk. Erfurt, 1524

1. Världens Frälsare kom
2. Nådens under här v'
3. Priske Gud i him-

re - na jung-f
av Guds An
Bä - re ;

en börd så
Or - det, ut - av
, och hans vil - ja

er - lig, Her - re Je - su, höv - des dig.
- dern fött, har i ti - den bli - vit kött.
med hans ord kring all värl - den bli - ve spord.
Sv. ps. 58: 1, 2, 7.

Midsommardagen

69. Allsvåldige, ditt lov förkunna

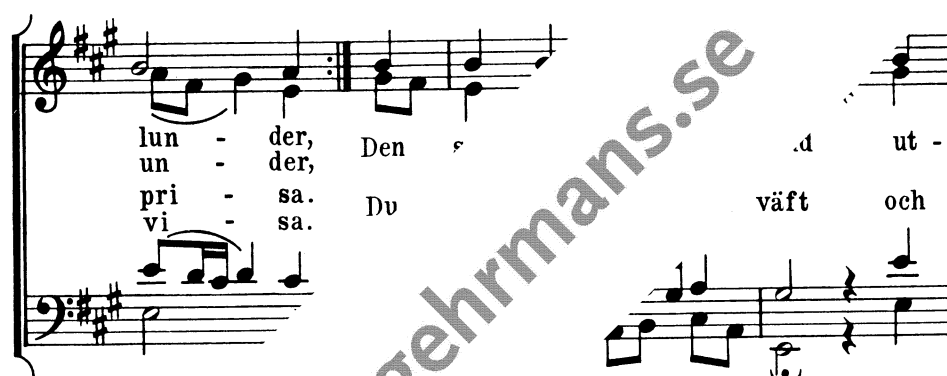
Mel.: Nun danket alle Gott

Joh. Crüger, 1647

1. Alls-vål-di-ge, ditt lov för-kun-na fält och
den lös-ta for-sens språng och blom-ster-hä-r

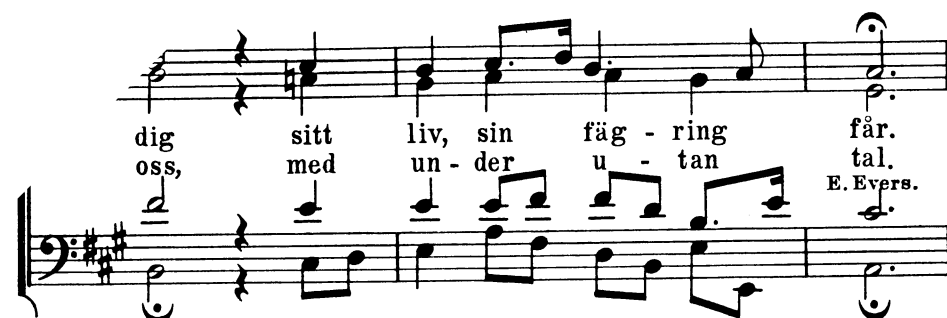
2. Stå upp, o män-sko-själ, att Her-rens god
Säg: mor-gon-rod-nan vill jag väc-ka m

lun-der, Den d ut-
un-der,
pri-sa. Du väft och
vi-sa.

går, och allt som ut-av
sal, med god-het mät-tar

dig sitt liv, sin fäg-ring får.
oss, med un-der u-tan tal.
E. Evers.

Den helige Mikael's dag

70. Förlän oss, Herre Gud

Mel.: O Gott, du frommer Gott

A. Fritsch, 1679

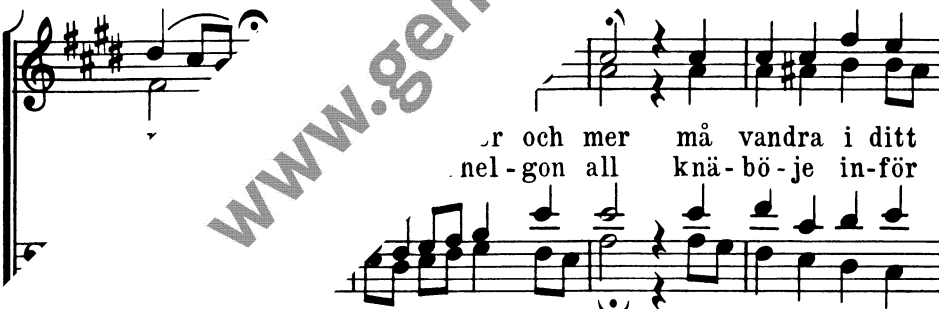

1. För - län oss, Her - re Gud, att di - na äng-
2. Då skallditt lov all - tid vår hjär-tans glö-

li - ke, vi städ-se lo - va
va - ra här tim-me - lig

sa ditt
änglars

er och mer må vandra i ditt
nel-gon all knä-bö-je in-för

råd, be - stå i kär-le-ken och hel-gas av din nåd.
dig. Ja, a-men, dig ske pris, vår Gud, e - vin-ner - lig.

Finska psb. 78.

Alla Helgons dag

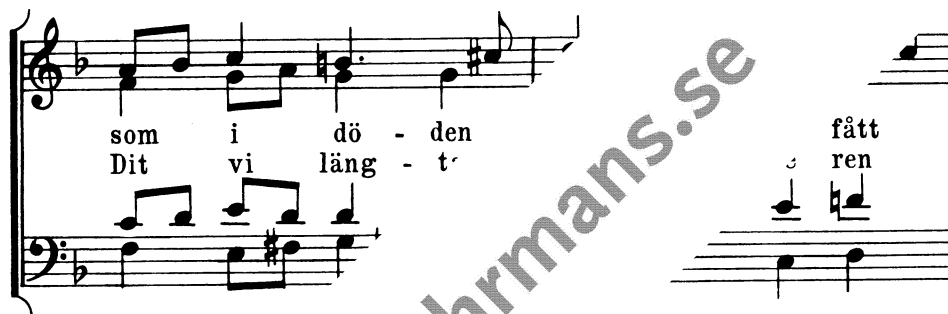
71. O, hur sälla äro ej de fromma

Mel.: O wie selig seid ihr doch, ihr Frommen

Joh. Crüger, 1647

1. O, hur säl-la ä-ro ej de from -
2. Al-la de-ras tå-rar nu för-svun

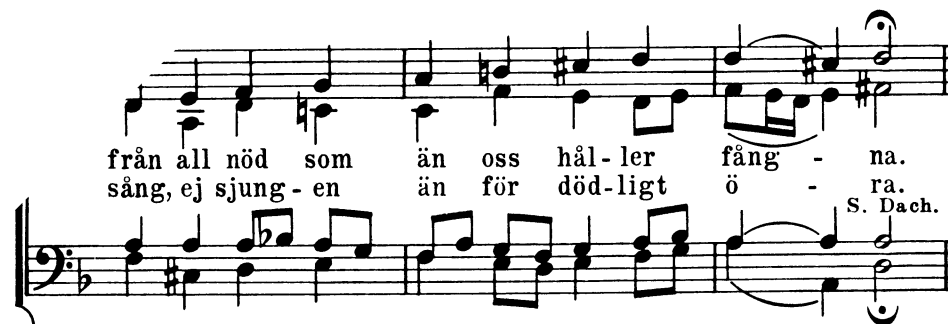

som i dö - den
Dit vi läng - tr

fått
ren

De ä-ro gång-na
Där få de hö-ra

från all nöd som än oss hål-ler fång-na.
sång, ej sjung-en än för död-ligt ö-ra.
S. Dach.

1 Böndagen

72. Av djupets nöd, o Gud, till dig

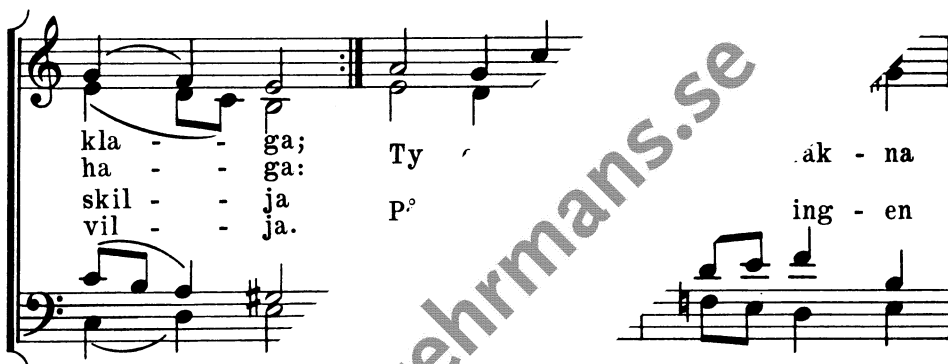
Mel.: Aus tiefer Not schrei ich zu dir

Wittenberg, 1524

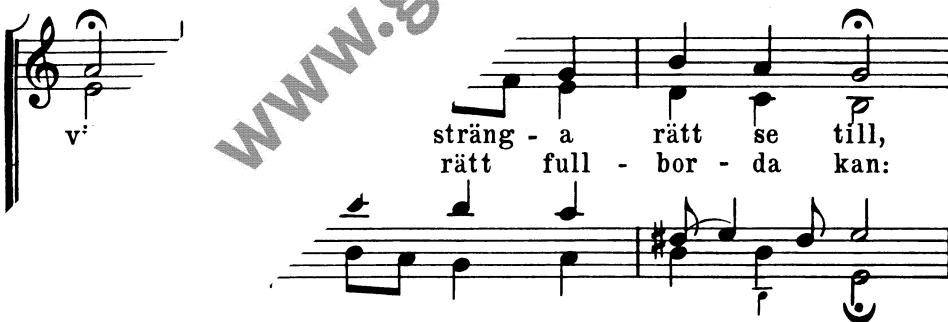

1. Av dju-pets nöd, o Gud, till dig jag ro-pa må
Din mil-da ö-ron vänd till mig, min röst låt dig

2. Så är oss nu ej an-nan råd att synden fr°
än fly i tro-ne till din nåd, din e-vigt

kla - ga; Ty ak - na
ha - ga: P° ing - en
skil - ja
vil - ja.

v:
sträng - a rätt se till,
rätt full - bor - da kan:

ho kan då för dig bli - va?
Guds nåd var man be - hö - ver.

Sy. ps. 278: 1, 2.

2 Böndagen

87

73. Var man må nu väl glädja sig

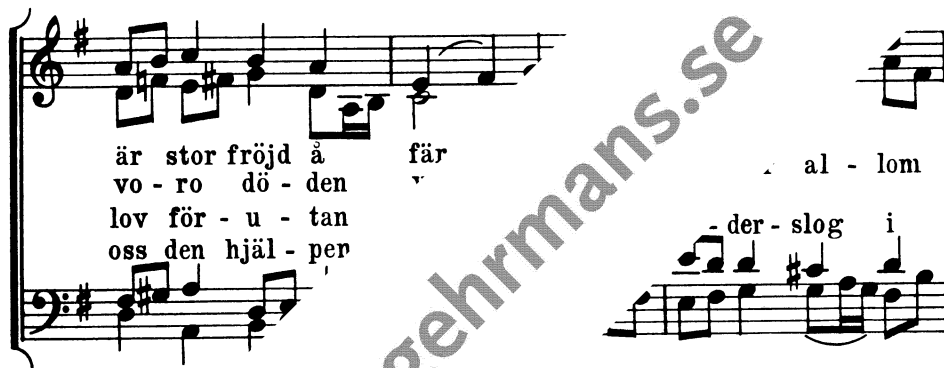
Mel.: Nun freut euch, lieben Christen gmein

Wittenberg, 1524

1. Var man må nu väl gläd - ja sig, hä -
ty nu är Gud oss nå - de - lig,

2. Ty va - re pris i e - vig - he -
Guds e - vi - ga barm - här - tig -

är stor fröjd å fä -
vo - ro dö - den
lov för - u - tan
oss den hjäl - per

al - lom

der - slog i

att han barm - här - tig
synd, hel - ve - te och

va - ra vill: vad kan vårt hopp för - träng - a?
dö - dens nöd: Ho kan oss nu för - där - va?

Sv. ps. 37: 1, 8.

3 Böndagen

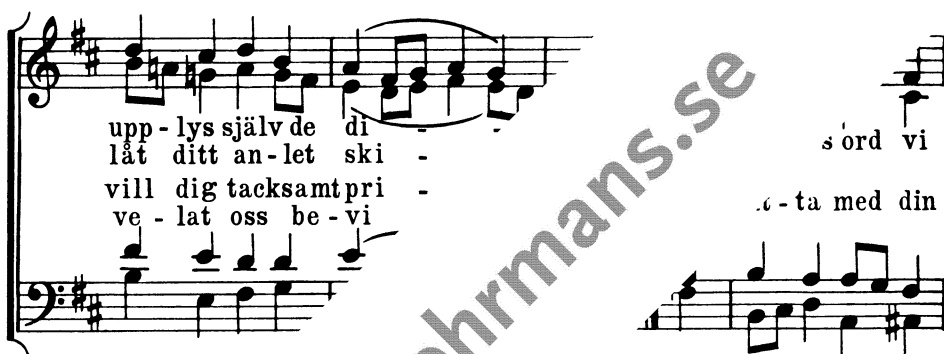
74. O Herre Gud, oss nådig var

Mel.: Es woll uns Gott genädig sein

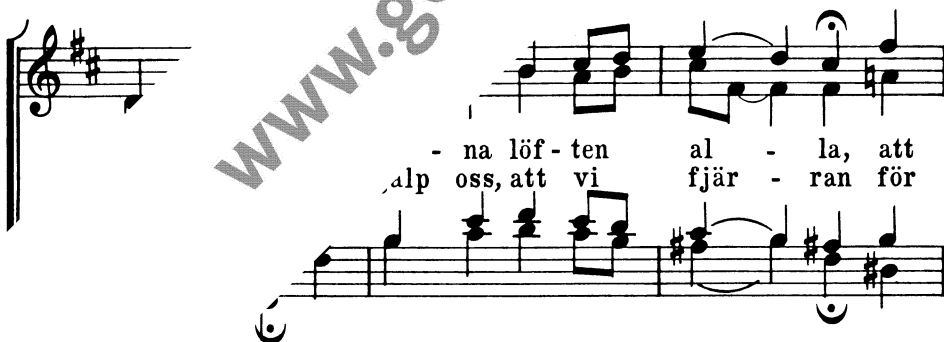
Strassburg, 1524

1. O Her-re Gud, oss nå - dig var or'
Gör all din kär-lek up - pen - bar
2. Ditt fräl-sta folk an - ro - par dig
för nå-den, som o - än - de - lig

upp-lys själv de di s'ord vi
låt ditt an-let ski -
vill dig tacksamt pri -
ve - lat oss be - vi

- na löf - ten al - la, att
alp oss, att vi fjär - ran för

ä - ven hed-ning - ar - na må in - för din tron ned -
hed - na - folk och hed - na - land må här - lig - gö - ra

fal - la och Kris-ti namn å - kal - la!
 Her - ran. All värl-den pri-se Her - ran!
 Nya ps. 535: 1, 3.

4 Böndagen

75. Kommen f r Herren med t r

Mel.: Lobe den Herren, den m chti

1. Kommen f r Her-ren med
 Kommen med fröjd att vår
 2. Kommen I folk och
 Sjungen I him-l r

och
 cat lov -
 er-ren  r
 m k-ti - ges

dig, bröst, lyft dig mot
 oss i dag, Fa - der, att

himlen, min röst. Jub-la Guds   - ra, min tung - a!
 dig till be - hag he-li - ga tackof-fer b  - ra!
 Sv. ps. 498: 1, 5.

N. M. S. 1090

Konfirmationen

76. Tag vård om håg och hjärta

Mel.: Valet will ich dir geben

Leipzig, 1615

1. Tag vård om håg och hjär - ta och led mig i ditt -
Låt mig i fröjd och smär - ta få hägnas av di'

2. Väl - sig - na lev - nads - ti - den, giv frukt av mö'
När da - gen är för - li - den och li - vets g'

Giv kraft dig tro
då hem till d'

na och
ge ditt

lag! Mig fast med dig för -
strid! Din nåd det då be -

e - na, gör ljus min lev - nads dag!
ha - ge mig gi - va him - lens frid!

Johs Lindgren.

Jordfästningen

91

77. Så får jag nu med frid och fröjd

Mel.: Mit Fried und Freud ich fahr dahin

Wittenberg, 1524

1. Så får jag nu med frid och fröjd mig
2. Ty van - drar jag med fröjd och frid t'
3. Jag räds ej dö - dens mör - ka hus:

hå - dan - skil - ja. Jag
Fa - derns bo - ning; Jag
där ej dröj - er;
gar
gar
tens

nr
- ja! Dö - den är mig
- ning. Je - su, mig ej
- er. Je - sus, Je - sus

ing - en död: han är en sömn al - le - na.
liv, ej död kan från din kär - lek skil - ja.
är mitt liv, och dö - den är min vin - ning.
Sv. ps. 561: 1, 3, 4.

Jordfästningen

78. Mitt liv skall Kristus vara

Mel.: Christus der ist mein Leben

Melchior Vulpius, 1609

1. Mitt liv skall Kris - tus va - -
 2. Fast jor - den stof - tet göm - -
 3. Och då i tron jag häl -

vin-ning dö -
 till den sis
 ny - a s²

skar hä - dan -
 s - tus värl - den
 mig för e - vigt

- ra och kom - ma Her - ren när.
 - mer med gläd - je vak - nar jag.
 rä - sar: min Her - re och min Gud.

Översättn. från tyskan av J. A. Eklund.

Jordfästningen

79. När jag skall lämna världen

Mel.: Herzlich tut mich verlangen

H. L. Hassler, 1601

När jag skall läm-na vär-l-den, o, läm-na du ej
och låt vid hä-dan-fär-den min blick ej släp-

När vän-da try- en i

död, kom då och los-sa

ban-den, o Je-su, för din död. Sv. ps. 95: 5.

Brudvigseln

80. På Gud och ej på eget råd

Mel.: Was Gott tut, das ist wohlgetan

Severus Gastorius, 1681

1. På Gud och ej på e - get råd vill
och till hans vis-het, makt och nåd m'

2. Han tälj - de mi - na da - gars tal,
han såg vad mått av fröjd och kv'

jag min lye - ka byg
barnsligt hopp mig tryg mår, han

e - vigt kär - leks - fv'
e - vigt gag - na man-band med

alt vad han för - lä - nar, hans
lev-nads al - la skif - ten, från

barn till nyt - ta tjä - - nar.
vag - gan in - till grif - - ten.

Sv. ps. 326: 1, 2.

Vid Kyrkoherdeinstallation

81. Pris dig, o Herre

Mel.: Nun danket alle Gott

Joh. Crüger, 1647

1. Pris dig, o Her-re, som bland di - na gå-vor ri
oss skänkt det äm-be - te som skall ditt ord pre -

2. Den her - de, som nu här in - för ditt al-ta
o Je - su, i - kläds själv de rät - ta brö'

3. För-lä - na oss din nåd att när vi '
vi öpp - na för ditt ord vårt hjär-t

din fräls -
Hjälp att
att

or-den fö - re - stå och
di - na fot-spår går och
i kär-lek, hopp och tro och

- på li - vets väg med tro-het fö - re - gå.
så till slut av dig en här-lig kro - na får.
när vår tid är slut hos dig få e - vig ro.

Översättn. av S. Cavallin.